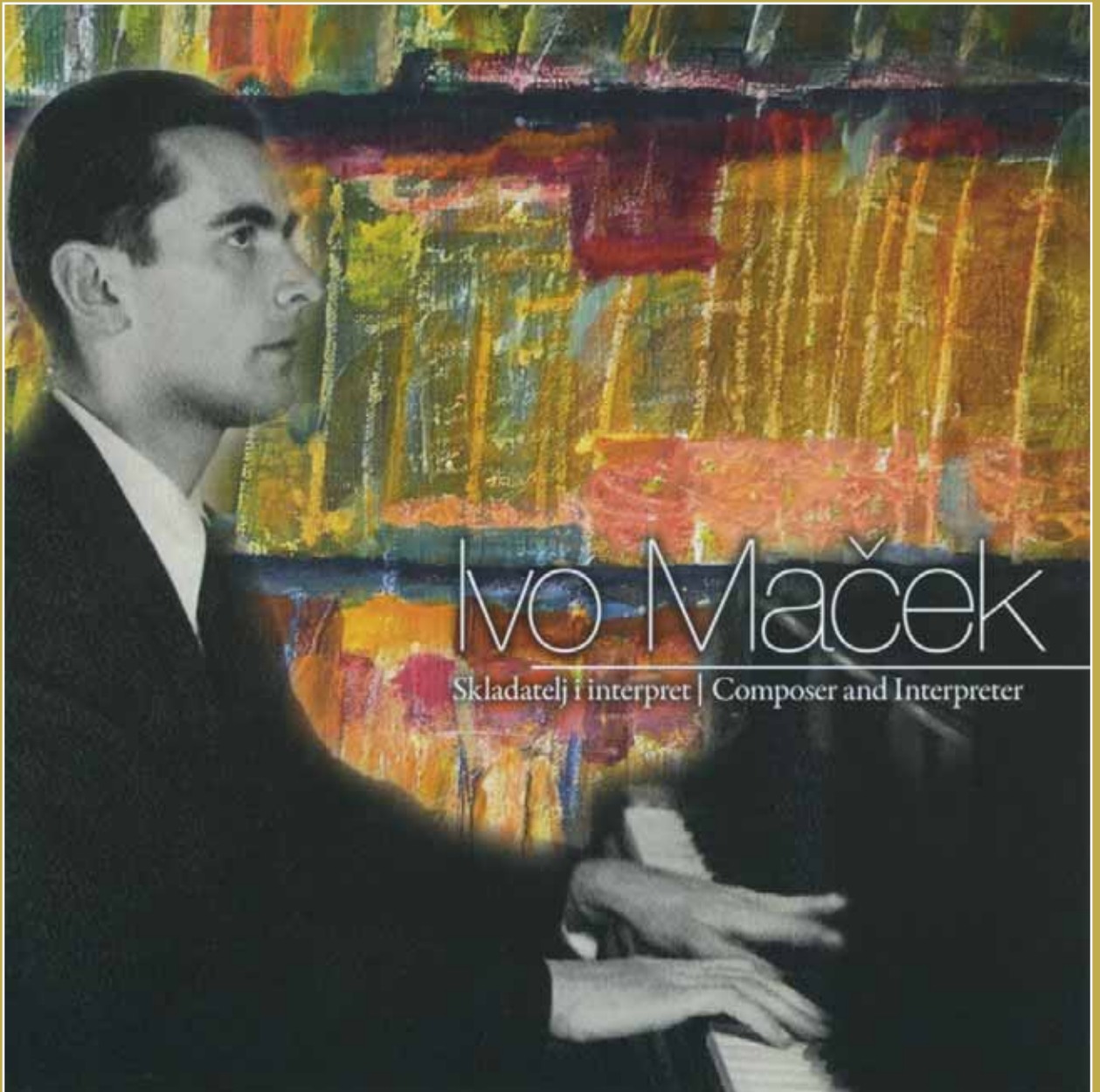

Glasilo
Hrvatskog
društva
glazbenih
umjetnika

Ivo Maček

Skladatelj i interpret | Composer and Interpreter

GLAZBENI VJESNIK

Godište XVII, broj 25
ISSN 1333-5766
Siječanj, 2018.

SADRŽAJ

- Izborna godišnja skupština HDGU-a 3
- Izvješća Ogranaka HDGU-a 4-6
- HDGU Zajedno- Koncert U HGZ-u 6
- 50. Tribina Darko Lukića 7-13
- Nagrada Milka Trnina 14-15
- Nagrada za životno djelo Ivo Maček 16-17
- Ostale nagrade našim članovima 18
- Zagrebački umjetnici zagrebačkoj publici 2017. 19-20
- Vijesti/osvrti 20
- Majstorski koncert Pavice Gvozdić u dvorani Bersa 21
- Koncert laureata Nagrade Milka Trnina u KDVL 22
- Svečanost gitare - Petrit Čeku 23
- Intervju s Vladimirom Kranjčevićem 24-25
- Osvrti na koncerte 26-27
- Natjecanja 28
- Diskografija 29-33
- Ljetni festivali 34
- Novi članovi Društva 35
- Tribina Darko Lukić 2017/18. 35
- In memoriam 36-37
- Plakat za Tribinu Darko Lukić 38
- Obavijesti 39

Urednik: Dario Poljak
 Grafičko oblikovanje: Biljana Knebl
 Izdavač: HDGU
 Za izdavača: Višnja Mažuran

Naslovnica: Ivo Maček, CD/skladatelj i interpret

Izborna skupština HDGU-a

Izborna skupština HDGU-a održana je 3. lipnja 2017., a počela je minutom šutnje, odajući tako počast članovima HDGU-a preminulima u 2016. godini - Anđelku Klobučaru, Miri Belamariću, Nadi Puttar Gold i Tomislavu Neraliću.

Skupština Hrvatskoga društva glazbenih umjetnika (HDGU) u prošloj je godini bila izborna, stoga je na samome početku izabrano radno predsjedništvo, koje su činili predsjedatelj Ljubomir Gašparović te članovi Ana Domančić i Slobodan Begić.

Iscrpno izvješće o jednogodišnjem radu Upravnog odbora, koji čine Emin Armano, Jože Haluza, Filip Fak, István Römer, Klasja Modrušan, Marija Mlinar i Višnja Mažuran, podnijela je predsjednica Višnja Mažuran.

Zbog osobnih razloga István Römer izašao je iz Upravnog odbora, a na njegovo mjesto je kooptiran Goran Bakrač. Osim toga, iz Upravnog odbora izašao je i Jože Haluza, koji smatra da njegovom radu više nije mogao pridonijeti, stoga je kooptiran Branko Mihanović, koji obnaša dužnost potpredsjednika.

Na skupštini su bili prisutni i članovi ogranaka HDGU-a iz Pule, Rijeke, Splita i Dubrovnika, dok iz Osijeka nije bilo predstavnika niti izvješća.

U 2016. godini realizirani su tradicionalni projekti - Nagrada Milka Trnina, Tribina Darko Lukić u 12 koncerata te ciklus Zagrebački umjetnici zagrebačkoj publici, koji je obuhvatio čak 8 koncerata. Unatoč skromnim sred-

stvima, otisnut je i časopis Glazbeni vjesnik, a održane su i koncertne matinee u Muzeju Grada Samobora - sve prema osiguranim sredstvima Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i sport Grada Zagreba, Ministarstva kulture i HUZIP-a, a djelomično i iz vlastitih sredstava Društva. Financijsko-organizacijski potpomoglo se i projekte članova koji su financijsku potporu dobili posredstvom HDGU-a, kao i istarskog ogranka, čiji se projekti u Puli i Rovinju realiziraju uplatama na račun HDGU-a. U 2016. godini s Ministarstvom kulture ostvareno je rekordnih deset ugovora. Osim toga, organizacijsko-financijski su vođeni projekti koje odobravaju HUZIP, Gradski ured za kulturu i sport Grada Zagreba i Zadarska županija.

Iako su članovi bili iznimno sretni što je organiziran koncert ogranaka iste večeri u Hrvatskom glazbenom zavodu, tajnica društva, Jelena Knešaurek-Carić, upozornila

IZVJEŠĆA OGRANAKA

Split

Kulturne prilike u gradu Splitu nepovoljne su za glazbu. Pododbor Split i ove godine smatra kako je razlog tome, među ostalim, nepostojanje adekvatnog koncertnog prostora. Na tu je činjenicu upozorila i Jelka Bakašun, nastavnica glasovira u miru, kojoj je bio posvećen prvi u nizu koncerata kojima je Glazbena škola Josipa Hatzea obilježila svoj značajni jubilej. U Foyeru splitskoga HNK-a, koncert je upriličio njezin bivši učenik, pijanist Dalibor Cikojević.

U studenom 2016. održan je prvi simfonijski koncert Orkestra HNK Split u novoj sezoni u suradnji s Umjetničkom akademijom u Splitu. U izvedbi Saint-Saënsova Koncerta za violončelo predstavio se profesor splitske akademije - Mihovil Karuza. U istome su mjesecu održani četvrti Dani klasične gitare, na kojima su nastupili Pavel Steidl, Petrit Çeku, Ribeiro Rodrigues, Tomislav Vukšić i Petar Čulić.

Ističe se i festivalska djelatnost u organizaciji saksofonista i skladatelja Gordana Tudora i skladateljice Mirele Ivičević kroz Dane nove glazbe, koji splitskoj publici približavaju suvremeno glazbeno stvaralaštvo. Istovremeno Gordan Tudor u suradnji s ansamblom za suvremenu glazbu S/UMAS, osnovanim u okviru Umjetničke akademije u Splitu, potiče i mlađe naraštaje splitskih glazbenika na bavljenje suvremenom glazbom.

Niz Splitskih glazbenika nastupio je 17. studenog 2016. u Foyeru splitskog HNK, među njima i Jadranka Garin, Željko Milić te Gordan Tudor. Riječ je o profesorima splitske Umjetničke akademije, koji su tim koncertom pomogli u prikupljanju sredstava za djelovanje Društva.

Od ostalih koncerata održanih u prostorima splitskoga HNK-a ističu se „Večer Verdija i Wagnera“, na kojem su uza Zbor i Orkestar Opere HNK u Splitu pod ravnanjem Ive Lipanovića nastupili brojni solisti splitske Opere: sopranistice Valentina Fijačko Kobić i Antonija Teskera, mezzosopranistica Terezija Kusanović i bas Ivica Čikeš.

Također, splitski su se glazbenici pobrinuli za obilježavanje 190. obljetnice smrti Ludwiga van Beethovena izvedbom pet klavirskih koncerata i dviju uvertira tijekom dvaju koncerata. Uz Orkestar Opere HNK u Splitu pod ravnanjem Tomislava Fačinija na prvom i Harija Zlodre na drugom koncertu, za klavirom su se predstavili Marijan Đuzel, Virna Kljaković, Marin Limić i Vesna Po-drug Kossjanenko.

Ana Domančić

je kako je organizacija takvoga koncerta financijski i logistički iznimno zahtjevna, a Društvo istovremeno nije dobilo podršku koja bi omogućila financiranje troškova koncerta i asistenciju tajnici u organizaciji događanja. U ovoj je godini Tajnica Društva organizirala koncert u dvorani Lisinski, koji je bio iznimno uspješan i odlično posjećen (1100 posjetitelja!).

S obzirom na to da nitko od prisutnih na skupštini nije imao prijedlog za novi sastav Upravnog odbora, predsjedajući Ljubomir Gašparović predložio je da se dodijeli još jedan mandat starim članovima Upravnog odbora: Eminu Armanu, Goranu Bakraču, Filipu Faku, Višnji Mažuran, Branku Mihanoviću, Mariji Mlinar i Klasji Modrušan, što je prihvaćeno s 25 glasova za, jednim protiv i jednim suzdržanim. Zatim se to izborno tijelo povuklo na biranje predsjednika Hrvatskoga društva glazbenih umjetnika te po povratku izvijestilo Skupštinu kako se Višnju Mažuran bira na dužnost od još jednoga mandata.

Izvješće Nadzornog odbora

U razdoblju od prošle izborne Skupštine održane 2016. do redovne Skupštine održane prošle godine, članovi Nadzornog odbora Hrvatskog društva glazbenih umjetnika: Mladen Janjanin Đ predsjednik te Tamara Jurkić Sviben i Ljerka Očić - članice, pratili su rad i funkcioniranje Upravnog odbora HDGU-a. Od lipnja 2016. do lipnja 2017. održano je 11 sastanaka Upravnog odbora na koje su redovito pozivani i članovi Nadzornog odbora, kako bi se na taj način odmah upoznali s aktualnim problemima Društva i bili u mogućnosti pridonijeti njihovu rješavanju.

Upravni odbor radio je u skladu sa svim načelima poštovanja i zaštite struke, kao i brige oko svojih članova. Djelatnosti Društva, koje su postojale i prije, kvalitetno su artikulirane kroz sezonu, a pokrenute su i neke nove inicijative za koje je najzaslužniji Upravni odbor na čelu s predsjednicom Višnjom Mažuran, koje zasigurno doprinose ugledu Društva i njegovoj promociji u našem društvu.

Nadzorni odbor također smatra da su sve ključne odluke donesene uz poštovanje odredbi Statuta Društva i da nije bilo nepravilnosti u radu Upravnog odbora, tajnice i predsjednice Društva.

IZVJEŠĆA OGRANAKA • IZVJEŠĆA OGRANAKA

Rijeka

Kao i do sada, okosnicu kulturnog života činilo je Hrvatsko narodno kazalište Ivana pl. Zajca u Rijeci koje je ostvarilo nekoliko većih koncertnih i opernih produkcija samostalno, ali i u suradnji s drugim institucijama. Premijerni naslovi poput opera Werther i Otello, novogodišnja izvedba operete Šišmiš, ali i koncertne produkcije bile su projekti u kojima je sudjelovao najveći broj naših članova.

Pojedinačni nastupi solista i umjetnika članova HDGU-a bili su mnogobrojni, a među njima posebno se ističu međunarodni nastupi Kristine Kolar, kojoj je u zagrebačkom HNK-u dodijeljena nagrada Marijana Radev za ostvarenje naslovne uloge u Puccinijevoj Manon Lescaut. S posebnim ponosom ističemo i prošlo-

godišnjeg dobitnika Nagrade Milka Trnina, našeg člana Vladimira Babina.

U edukativnim aktivnostima i prenošenju znanja i iskustva na mlađe generacije, kao i promicanju glazbe i glazbene baštine ističemo novu inicijativu HNK Ivana pl. Zajca za osnivanjem novog Riječkog kazališta za mlade Kamov koji se nastavlja na bogatu tradiciju Edukativnih koncerata maestra Igora Vlajnića, kao jednog od najposjećenijih programa HNK-a. Navedeni Edukativni koncerti u sljedećoj godini obilježavaju svoju značajnu 15. obljetnicu, a istovremeno se produbljuje i suradnja s Glazbenom školom Ivana Matetića Ronjgova u Rijeci u kojoj također djeluju naši članovi. Gorak okus ostavlja, međutim, zatvaranje Područnog odsjeka Muzicke akademije nakon 46 godina djelovanja. Mišljenja smo da ovaj potez mjerodavnih zasigurno osiromašuje našu sredinu i da su postojale mogućnosti da se ovaj scenarij izbjegne. Ipak, nadamo se da ćemo jednom u budućnosti imati prilike ponovno u našoj sredini omogućiti nesmetano postojanje ovako značajne visokoškolske institucije.

Igor Vlajnić

Dubrovnik

U prosincu 2016. Glazbena radionica Sorgo proslavila je petnaestu obljetnicu djelovanja koncertom na kojem je nastupila proslavljena sopranistica Dunja Vejzović uz Dubrovački simfonijski orkestar pod ravnanjem Mladena Tarbuka. Treba napomenuti da je na tom koncertu otvoren prostor i mladim hrvatskim skladateljima, pa je tom prigodom izvedeno i djelo mladog dubrovačkog skladatelja Ivana Končića.

Gudački kvartet Sorkočević u studenome prošle godine nastupio je u Budimpešti u Koncertnoj dvorani Béle Bartóka. Tom prigodom predstavio se dvjema simfonijama Luke Sorkočevića, te uz ostalo i skladbama svoje članice, skladateljice Nives Čorak.

Među važnijim djelatnostima toga kvarteta u protekloj godini bila je i promocija hrvatskog skladatelja Luke Sorkočevića, stoga je kvartet u suradnji s turističkom agencijom iz SAD-a organizirao više od 30 koncerata na kojem je prisustvovalo oko 1000 gostiju iz Sjeverne Amerike, koji su se izravno upoznali s djelima spomenutoga skladatelja.

Zbog blokade proračuna Grada Dubrovnika nije se odvijala koncertna sezona (2016./2017.) komornih ansambala u Dubrovniku.

Slobodan Begić

Pula

U kalendaru aktivnosti pulskoga ogranka HDGU-a, još od njegova nastanka, prisutna su dva glavna događaja Đ Godišnji i Božićni koncert. Tako je bilo i u proteklom razdoblju. U prosincu 2016. održan je Božićni koncert u Dvorani Circolo Zajednice Talijana u Puli. Na koncertu je nastupilo osam naših članova i tri gosta: mladi pulski bariton Patrik Andreja uz pijanista Sandra Vešligaja te kontrabasist Sandro Peročević.

Tradicionalni Godišnji koncert, četrnaesti po redu, održan je 30. lipnja 2017. u jedinstvenom ambijentu crkve sv. Franje Asiškog u Puli. Jedanaest članova ogranka i dva gosta nastupili su kao solisti i u manjim komornim sastavima.

Kao dio naših aktivnosti, također kroz dugi niz godina, u Rovinju i Puli održava se ciklus edukativnih koncerata za djecu i mladež Glazbeni poučak, koji organizira pijanistica Aleksandra Golojka. Ciklus je i prošle godine okupio niz umjetnika iz Hrvatske i inozemstva, soliste, komorne sastave te Puhački orkestar Glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova iz Pule. Pored svih aktivnosti koje obavlja kao pijanistica i glazbena pedagoginja, Aleksandra Golojka prošle je godine proslavila i 25. obljetnicu

umjetničkog rada dvama koncertima, u Rovinju 3. rujna i u Sv. Križu Začretje 5. listopada 2017.

Gošća tih koncerata bila je flautistica Samanta Stell, umjetnica i pedagoginja koja je nagrađena nagradom Istriana Istarske županije za ukupni doprinos u kulturi i organizaciji koncertne djelatnosti u Hrvatskoj, Sloveniji i Italiji u 2016. godini.

Zaključimo stoga da pulski ogranak HDGU-a, pojedinačno putem svojih članova ili u cjelini, svojim neumornim radom i zalaganjem nastoji i dalje biti važan i nezaobilazan čimbenik u stvaranju kulturne razglednice grada Pule i Istarske županije.

Vedran Vojnić

HDGU Zajedno

Koncert održan 3. lipnja 2017. u HGZ-u

Prvi zajednički projekt središnjice i ogranaka HDGU

HDGU zajedno projekt je središnjice Društva i njegovih ogranaka iz Rijeke, Pule, Splita i Dubrovnika, a predstavlja glazbenike iz svih ogranaka s programom na kojem se izvode djela hrvatskih skladatelja, prema prijedlogu HDGU-a.

Hrvatsko društvo glazbenih umjetnika na ovaj način prvi je put realiziralo veliku želju ogranaka da se što bliskije povežu sa središnjicom. Koncert na kojem se predstav-

ljaju u Zagrebu najbolji je način na koji mogu predstaviti umjetničku glazbenu praksu koju provode u vlastitim sredinama.

U Hrvatskome glazbenom zavodu, 3. lipnja 2017. koncert je otvorio Duo Nesactivm iz Pule (klavirski duo koji čine Aleksandra Golojka i Jadranka Celić Bernaz) izvodeći Plesnu suitu Borisa Papandopula. Potom su nastupili

predstavnici splitskoga ogranaka: Splitski gudački kvartet (Evgenia Epshtein i Annija Kolerta - violine, Pavel Kandrusевич - viola i Sunčana Tušek - violončelo), flautistica Ana Domančić i klarinetist Željko Milić s djelima Petra Zdravka Blajića, Ive Lhotke Kalinskog i Olje Jelaske. Gudački kvartet Sorkočević iz Dubrovnika izveo je Prvu simfoniju u D-duru Luke Sorkočevića i tri stavka iz zbirke Slike grada članice kvarteta Nives Čorak.

Riječki ogranak predstavljali su ugledna sopranistica Mirella Toić i jedan od ovogodišnjih dobitnika Nagrade Milka Trnina, pijanist Vladimir Babin. Izveli su solopjesme Ivana Matetića Ronjgova i Ivana Zajca, a na samome kraju programa i ariju Amelije, Morrò iz 3. čina opere Krabuljni ples Giuseppea Verdija.

Sopranistica Mirella Toić na ovome je koncertu od predsjednice HDGU-a, Višnje Mažuran, primila nagradu Zlatno zvono za dosadašnje zasluge u svome umjetničkom radu.

...Kuriozum na tom koncertu bila je praižvedba plesne suite za klavir četveroručno Borisa Papandopula, iz djela iz 1968., čiji je rukopis pronašla članica dua Aleksandra Santin Golojka, te je izradila fotografiju i pripremu za tisak, ali za sada je ono još uvijek u rukopisu...

Druga zanimljivost na koncertu bila je izvedba Gudačkog kvarteta Sorkočević iz Dubrovnika koji je izveo tri stavka iz zbirke Slike grada autorice i članice kvarteta Nene Čorak, u našoj sredini za sad nepoznate autorice.

Na kraju koncerta nastupila je ugledna sopranistica Mirella Toić, nacionalna operna prvakinja s međunarodnim ugledom, uz izvrsnu suradnju pijanista Vladimira Babina (...) I ovom prigodom, unatoč godinama, umjetnica je imponirala nadasve ljepotom glasa, savršenom dikcijom i sugestivnom interpretacijom. Na kraju je Mirella Toić izvela i ariju Amelije, Morrò iz trećeg čina opere Krabuljni ples Giuseppea Verdija i time podsjetila na svoju izvanrednu opernu kreaciju koja je poput uloge Elizabete u Verdijevu Don Carlosu nagrađena uglednom Nagradom Vladimir Nazor. (...)

(Višnja Požgaj za *Cantus*, br. 204, srpanj 2017, str. 16. - 17.)

Sudionici jubilarne 50. Tribine Darko Lukić

Osvrte piše: Bojana Plećaš Kalebota

Konkretan zvuk klavira Chiare Jurić

10. listopada 2016.

Mladenački polet, energija i neupitni entuzijizam obilježili su početak jubilarne 50. tribine mladih glazbenih umjetnika Darko Lukić i ciklusa Mladi u Lisinskom. Zasluge za to pripadaju 24-godišnjoj pijanistici Chiari Jurić. Rodom iz Pule, maturirala je klavir i flautu, a diplomu iz klavira stekla je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u razredu profesora Đorđa Stanettija, kod kojega se trenutačno usavršava. Brojne nagrade osvojene na državnim i međunarodnim natjecanjima, kao važan segment stjecanja sviračkog iskustva, bez sumnje su pripomogle i samopouzdanju mlade glazbenice koja je glatko kročila programom odabranim za tu prigodu. Logično osmišljen program otvorila je izvedba Sonate u h-molu, br. 47, Hob. XVI:32 Josepha Haydna, u kojoj je do punog izražaja došla sistematičnost Chiare Jurić. Hrvatsko glazbeno stvaralaštvo mlada je pijanistica odlučila predstaviti tonski raskošnom skladbom Na žalost Blagoja Berse, izrazito lirskog karaktera. Širok raspon zvuka i sonornost klavira u prvi plan su isplivali u monumentalnom ostvarenju Césara Francka, Preludiju, koralu i fugi, FWV 21, kojim je pijanistica zaključila prvi dio svoga recitala. Drugi dio večeri u cijelosti je obilježila izvedba Prve knjige preludija Claudea Debussyja. Ciklus od dvanaest skladbi, nastao u samo dva mjeseca na prijelazu iz 1909. u 1910. godinu, istinsko je remek-djelo koje pred interpretira stavlja brojne tahtjeve. Kreirajući kontrastna raspoloženja, od hipno-

tizirajućih Plesačica iz Delfa i misterioznih Jedara, preko živahnih i izrazito kolorističnih Brežuljaka Anacapija i delikatne Djevojke s lanenom kosom, do posljednjeg preludija parodičnog karaktera Minstreli, Chiara Jurić pružila je živopisnu presliku glazbenog sadržaja. Njezina je izvedba odisala sigurnošću i zaigranošću, a u prvi su plan, kao i u većem dijelu koncerta, izbili žustrina te konkretan i prodoran, a istovremeno i topao zvuk klavira.

Ozbiljnost i neupitna tehnička sprema Stipe Bilića

24. listopada 2016.

Drugi koncert ciklusa održao je pijanist Stipe Bilić. Rođeni je Riječanin, a klavir je diplomirao na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u razredu Rubena Dalibaltayana te na Sveučilištu za glazbu i izvedbene u umjetnosti u Grazu, u razredu Milane Černjavske, gdje trenutačno po-

olončela koju je stekla u razredu Valtera Dešpalja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu 2016., Latica Anić usavršava se u Parizu, kod Raphaëla Merlina. O njezinu koncertnom iskustvu svjedoče gostovanja na festivalima diljem Europe, kao i solistički koncerti uz niz uglednih domaćih i inozemnih orkestara i ansambala. Od samog početka koncerta, za koji je odabrala Sonatu za violončelo i klavir u a-molu, D. 821, Arpeggione Franza Schuberta iz 1824., izvorno namijenjenu istoimenom glazbalu koje podsjeća na veliku gitaru, a svira se gudalom, Latica Anić pokazala je visoku razinu izvedbe, udovoljavajući nemalim tehničkim zahtjevima toga živopisnog trostavačnog ostvarenja. Pijanist Krešimir Starčević pružao joj je pritom

hađa poslijediplomski studij. Uz majstorske tečajeve kod uglednih klavirskih pedagoga, usavršavao se u Italiji kod Eliso Virsaladze, jedne od vodećih klavirskih pedagoginja današnjice. Takvo sistematično obrazovanje udruženo s vrijednim radom urodilo je plodom: od nagrada i priznanja na domaćim i međunarodnim natjecanjima, do nastupa diljem Europe i stipendija. Početak njegovog koncerta u Maloj dvorani Lisinski obilježila je promišljena izvedba ranog ostvarenja Ludwiga van Beethovena, 6. sonate u F-duru, op. 10, br. 2. Unatoč kratkoći, ta je sonata iznimno efektno, duhovito ostvarenje, čijoj atraktivnosti osobit doprinos daje završni, ujedno i najzahtjevniji stavak Presto. Ozbiljan pristup izvedbi i neupitna tehnička sprema obilježili su tako početak koncerta, u nastavku kojega smo čuli posljednji i najprofinjeniji Beethovenov ciklus bagatela, Šest bagatela za klavir, op. 126, posvećen skladateljevu bratu Johannu. Kročeći kroz kontrastna ozračja toga ciklusa, Stipe Bilić ponudio je publici svoju viziju Beethovenova rukopisa, zaključivši prvi dio večeri u odlučnom raspoloženju. Drugi dio koncerta, s djelima Davorina Kempfa i Sergeja Prokofjeva, donio je dozu opuštenosti u pristupu izvedbama. Nakon konkretne izvedbe Kempfove poznate skladbe Mariposa de luz (Leptir svjetlosti), Stipe Bilić se upustio u izazovan pothvat iznošenja iznimno zahtjevnog i dojmljivog glazbenog sadržaja 8. sonate u B-duru, op. 84 Sergeja Prokofjeva. Visoka razina tehničke spreme i zanimljivo promišljanje tijekom izvedbe obilježili su tako efektan završnicu drugog obozonskog koncerta na Tribini Darko Lukić.

Briljantni presjek violončelističke literature

28. studenog 2016.

Koncert violončeliste Laticice Anić i pijanista Krešimira Starčevića donio je presjek violončelističke literature u pravome smislu riječi. Program odabran za treći koncert Tribine Darko Lukić činila su neka od najljepših ostvarenja za violončelo i klavir, od Schuberta i Schumanna, preko Papandopula, do Prokofjeva. Nakon diplome iz vi-

diskretnu podršku. Ciklus Fantasiestücke za violončelo i klavir, op. 73 Roberta Schumanna izvrsno se uklopio u nastavak koncertne večeri, donijevši uoči stanke čitav spektar raspoloženja, od nježnog i izražajnog, preko živahnog, do brzog i vatrenog, baš kao što to predviđaju nazivi pojedinih stavaka. Izvedbi Schumannovog iznimno ekspresivnog ostvarenja Latica Anić, međutim, nije pristupila pretjerano romantičarski, zadržavši malu, ali primjetnu distancu, poput glasića razuma u sveopćem vrtlogu osjećaja kojima vrvi ta partitura. Sigurnošću i visokom razinom tehničke spreme odisale su i njezine izvedbe u drugom dijelu večeri, koji je donio ostvarenja Borisa Papandopula i Sergeja Prokofjeva. Papandopulova raskošna Rapsodia concertante najpoznatije je i najizvođenije djelo hrvatskog skladatelja za violončelo i klavir, ali ono neosporno pripada i u sam vrh hrvatskog glazbenog stvaralaštva općenito. Kontrastno, ali u suštini temperamentno djelo, za čiju je izvedbu Latici Anić dodijeljena Nagrada Grada Samobora za najbolju izvedbu djela hrvatskog skladatelja na Međunarodnom natjecanju Ferdo Livadić 2015., glazbenici su odsvirali uigrano i usredotočeno. Dojmljivu koncertnu večer zaključili su izvedbom još jednog majstorskog ostvarenja, briljantne Sonate za violončelo i klavir u C-duru, op. 119 Sergeja Prokofjeva, koju su 1950. godine praisveli slavni Mstislav Rostropovič i Svjatoslav Richter.

Neposrednost stopljena s neupitnom muzikalnošću

16. siječnja 2017.

Ugodnu i dojmljivu glazbenu večer priredile su brojnoj publici u Maloj dvorani Lisinski flautistica Mateja Šarlija i pijanistica Zrinka Mužek. Tridesetogodišnja flautistica živopisne biografije, koja se nakon završetka studija na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u razredu Renate Penezić i Marine Novak i osvojenih nagrada na državnim i međunarodnim natjecanjima te prestižnih stipendija, posvetila studiju novinarstva, danas je profesorica flaute u Glazbenoj školi Zlatka Grgoševića u Sesvetama i suradnica Hrvatskog komornog orkestra. Za svoj recital na 50. tribini Darko Lukić s pijanisticom Zrinkom Mužek, diplomanticom Umjetničke akademije u Splitu, iz razreda Jadranke Garin, Mateja Šarlija odabrala je djela Carla Reineckea, Franka Martina, Adalberta Markovića i Roberta Muczynskog. Već od prvog izlaska mlade flautistice na pozornicu bilo je jasno kako je riječ o iskrenoj i neposrednoj glazbenici zamjetne karizme koja lako dopire do slušatelja. Njezina muzikalnost, profinjeno oblikovanje melodijskih lukova i neprekidno osluškiivanje klavirske dionice, koju je spretno iznijela Zrinka Mužek, obilježili su prvi dio koncertne večeri sa standardnim biserima flautističkog repertoara, romantičarskom četverostavnom Sonatom za flautu i klavir, op. 167, Undine Carla Reineckea i uvijek intrigantnom, interpretativno izazovnom Baladom za flautu i klavir Franka Martina. Delikatna posvećenost svakom tonu unutar vješto oblikovanih cjelina jedna je od osnovnih značajki izvedbe Mateje Šarlije, čija se eterična osobnost skladno stopila s pouzdanošću pijanistice Zrinke Mužek. Na početak drugoga dijela večeri, kao odabrano ostvarenje s područja hrvatskog glazbenog stvaralaštva, prikladno se uklopilo Nokturno za flautu i klavir Adalberta Markovića, uglednog hrvatskog skladatelja rođenog 1929., a preminulog 2010., poput američkog skladatelja poljskog podrijetla, Roberta Muczynskog, čiju su upečatljivu Sonatu za flautu i klavir, op. 14 uigrane glazbenice ostavile za kraj svoga dojmljivog nastupa.

Zahtjevan i opsežan program bez podilazanja publici

30. siječnja 2017.

Djelima hrvatskih skladatelja uokvirili su violinistica Andrea Nikolić i pijanist Stipe Bilić svoj opsežan koncert. Odabravši za početak koncertnoga programa skladbu Mila Cipre, Méditation sur Ré za violinu i klavir, iz 1975. godine, mladi su glazbenici dali naslutiti kako su pripremi programa pristupili ozbiljno i predano, ništa ne prepuštajući slučaju i ne podilazeći publici. Uravnoteženi pristup izvedbi zadržali su do kraja večeri, zaključivši koncert izvedbom Meditacije za violinu i klavir, jednim od uistinu brojnih dojmljivih ostvarenja iz opusa Borisa Papandopula. Uokvireni vrijednim hrvatskim glazbenim stvaralaštvom za violinu i klavir, svoje su mjesto na programu koncerta Andree Nikolić i Stipe Bilića, našli i virtuoza, briljantna 2. sonata za violinu i klavir u d-molu, op. 121, Velika Roberta Schumanna, tehnički zahtjevni Mi-

tovi za violinu i klavir, op. 30 Karola Szymanowskog, s tri slikovita stavka Artezina fontana, Narcis te Driada i Pan i, naposljetku, 2. sonata za violinu i klavir u G-duru Mauricea Ravela, prožeta elementima američkog bluesa i jazza. Velik i zahtjevan program mladi su glazbenici sadržajnih životopisa, iza kojih su brojni koncerti, nagrade i usavršavanja, izveli uigrano i suvereno. Violinistica

Andrea Nikolić (29), diplomantica Muzičke akademije u Zagrebu, koja se potom nastavila školovati na uglednim austrijskim institucijama, glazbenom sadržaju pristupa zrelo i s poštovanjem, što rezultira protočnošću i lakoćom izvedbe. Četiri godine mlađi pijanist Stipe Bilić, završio je studij klavira u Zagrebu i Grazu, gdje trenutačno pohađa poslijediplomski studij na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti. Nastupivši solistički početkom sezone na 50. tribini Darko Lukić, koncertom s violinisticom Andreom Nikolić predstavio se u ulozi pouzdanog komornog glazbenika koji ne odstupava od postulata glazbenog sadržaja.

Koncertna večer u znaku klavirske literature 20. i 21. stoljeća

13. veljače 2017.

Okosnicu programa recitala dvadesetsedmogodišnje pijanistice Lucije Majstorović činila su mahom djela 20. i 21. stoljeća. Rijetko se mladi glazbenici odlučuju na takav pothvat, no za Luciju Majstorović, pijanisticu poteklu iz razreda Katarine Krpan na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, to ne predstavlja odmak od njezinih interesa, s obzirom na to da je još tijekom studija bila aktivna sudionica HR Projekta usmjerenog na suvremeno hrvatsko glazbeno stvaralaštvo te izvodila i praiizvodila brojna djela hrvatskih, ali i inozemnih autora. U svojoj opsežnoj biografiji niže nastupe, nagrade u zemlji i inozemstvu te suradnju s brojnim glazbenicima, a posebno ističe upravo interes za suvremenu (hrvatsku) glazbu, kojom je i otvorila svoj koncert u Maloj dvorani Lisinski. Skladbu Quadro napisao je Frano Đurović 2002., a praiizveo ju je pijanist Damir Gregurić na 24. izdanju Dana hrvatske glazbe. Lucija Majstorović u svojoj je izvedbi toga upečatljivog ostvarenja uspješno prodrila u srž njegove problematike, potvrdivši se kao uvjerljiva interpretkinja i u sljedećoj skladbi programa, ciklusu Couperinov grob Mauricea Ravela, posvećenom, kako sam naslov govori, Françoisu Couperinu, ali i Ravelovoj majci, preminuloj 1917. godine, kao i svim žrtvama Prvoga svjetskog rata. Lucija Majstorović pružila je zanimljivu osobnu viziju Ravelovih živopisnih tonskih boja kroz dojmljivih šest stavaka suite. Drugi dio večeri mlada je glazbenica odlučila posvetiti ruskim majstorima, Aleksandru Skrjabinu i Sergeju Prokofjevu, otpočevši ga izvedbom Skrjabinove mračne, dijabolične 9. sonate za klavir, op. 68, poznate i kao Crna misa, koju je napisao 1913., tijekom svoga trećeg, ujedno i posljednjeg skladateljskog razdoblja. Koncertnu večer prikladno je zaokružila 9. sonata u C-duru, op. 103 Sergeja Prokofjeva iz 1947., posvećena slavnom pijanistu Svjatoslavu Richteru koji ju je praiizveo četiri godine kasnije u Moskvi. Izvedbom toga kontrastnog četverostavačnog ostvarenja, Lucija Majstorović potvrdila se kao sistematična glazbenica koja ozbiljno i predano pristupa glazbenom djelu, poštujući njegove stilске odrednice.

Samouvjereni nastup čembalista Franje Bilića

27. veljače 2017.

Ciklus Mladi u Lisinskom i 50. tribina Darko Lukić, u organizaciji HDGU-a, 27. veljače 2017. bili su u znaku čembala. Franjo Bilić, nagrađivani student čembala iz razreda Pavla Mašića na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, od 2016. studira i dirigiranje na istoj ustanovi. Glazbenu je naobrazbu počeo kao dječjački sopran u zborovima Kriješnice i Zagrebački dječaci, a klavir je završio u razredu Jelice Kuzmin u Glazbenoj školi Pavla Markovca u Zagrebu. Širok spektar interesa nadopunjuje u slobodno vrijeme, učeći svirati violončelo i udaraljke te skladajući. S obzirom na sve navedeno, nije niti najmanje iznenađujuće što je Franjo Bilić za svoj recital u Maloj dvorani Lisinski odabrao stilski šarolik program koji je, između ostalog, obuhvaćao klasike čembalističkog repertoara, monumentalnu Toccatu u D-duru, BWV 912 Johanna Sebastiana Bacha i tri sonate Domenica Scarlattija, dvije u D-duru, K. 491 i 492 te jednu u h-molu, K. 87, ali i vrlo upečatljiva suvremena djela za čembalo. U prvome dijelu večeri bio je to Continuum Györgya Ligetija, efektna skladba nastala 1968., koja majstorski stapa brzinu izvedbe, efekt buke i kontinuirani zvuk. Franjo Bilić u svojoj je izvedbi spretno objedinio sve aspekte djela, baš kao što je bio slučaj s privlačnim i harmonijski domišljatim ostvarenjem Ante Knešaureka, Rondon s kupletima (Kokoš), homageu

velikom Jean-Philippeu Rameauu. Za početak koncertne večeri mladi je čembalist odabrao Toccatu settimu Michelangela Rossija, čiju je uvjerljivu izvedbu slijedila ona Pavane u fis-molu Louisa Couperina. Spretna artikulacija, ritmička preciznost, vješto oblikovanje fraza i stilska dosljednost krasili su izvedbe tih djela, kao i ranije spomenutih reprezentativnih ostvarenja Bacha i Scarlattija. Uz suvremeno stvaralaštvo, najmaštovitije je zazvučala živopisna četverostavačna Suita u c-molu, br. 5 Antoinea Forqueraya, kojom je mladi glazbenik samouvjereni zaključio prvi dio svoga recitala.

Zarazna energija komornog muziciranja trija Sequenza

6. ožujka 2017.

Stalnoj publici Tribine mladih glazbenih umjetnika Darko Lukić imena flautistice Marte Šomođi Homan, saksofonista Bernarda Homana i pijanistice Kristine Kebet poznata su iz proteklih sezona kada su nastupili kao komorni duo - flauta i klavir te saksofon i klavir. Marta Šomođi Homan i Kristina Kebet uz to su u prošloj koncertnoj sezoni održale koncert u još jednom ciklusu koji u dvorani Hrvatskog glazbenog zavoda organizira Hrvatsko društvo glazbenih umjetnika, Zagrebački umjetnici zagrebačkoj publici. U okviru programa 50. izdanja Tribine Darko Lukić, troje spomenutih glazbenika nastupilo je kao Trio Sequenza, u čijem sastavu djeluju još od studija na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, kada ih je vodio Saša Nestorović.

Neuobičajeni, neklasični sastav koji iza sebe ima uspješne nastupe u Hrvatskoj i inozemstvu te nekoliko nagrada, za tu je prigodu odabrao stilski šarolik, vrlo atraktivan i opsežan program koji je otvorila uigrana izvedba Trija za flautu, tenor-saksofon i klavir, op. 43, Francisa Poulenca, izvorno skladan za obou, fagot i klavir. Francusko glazbeno stvaralaštvo očekivano je dominiralo koncertnim programom, koji su glazbenici nastavili živopisnom interpretacijom Epitafa za Jean Harlow, za flautu, alt-saksofon i klavir, op. 174 iz 1937. godine, skladbe hollywoodskog prizvuka iznimno plodnog francuskog skladatelja Charlesa Koechlina, čiji opus u cijelosti odiše eklekticizmom. Hrvatska glazba na koncertu Trija Sequenza bila je zastupljena upečatljivom skladbom Dubravka Detonija, Zovu me Tryor, za flautu, tenor-saksofon i klavir, čijom je izvedbom dominirala zarazna energija pijanistice Kristine Kebet, uz promišljen pristup glazbenom sadržaju Marte Šomođi Homan i Bernarda Homana. Prvi dio večeri zaključila je skladba suvremenog francuskog autora Guillaumea Connessona, Technoparada, za flautu, sopran-saksofon i klavir, brzog tempa i karakterističnog ritma koji ostaje konstantan tijekom cijele izvedbe, rezultirajući nemirnim, opsesivnim ozračjem kao asocijacijom na sirovu energiju techno glazbe. Za

drugi dio koncerta Trio Sequenza odabrao je Trio sonatu iz zbirke Glazbena žrtva, BWV 1079 Johanna Sebastiana Bacha, u obradi Saše Nestorovića, potvrdivši kako podjednako suvereno vlada standardnim repertoarom. Završnica večeri pripala je atmosferičnoj Suiti za flautu, bariton-saksofon i klavir suvremenog francuskog jazz pijanista i skladatelja Claudea Bollinga. Kroz četiri kontrastna stavka jazz prizvuka, Baroque and Blue, Javanaise, Fugace i Veloce, Trio Sequenza se još jednom pokazao kao uigran, muzikalan i energičan komorni sastav čije se umjetničke osobnosti skladno nadopunjuju.

Melankolično ozračje i monumentalne skladbe - nastup Virne Kljaković

20. ožujka 2017.

Nakon Chiare Jurić, Stipe Bilića i Lucije Majstorović, posljednji pijanistički recital u natjecateljskom dijelu jubilarnog 50. izdanja Tribine mladih glazbenih umjetnika Darko Lukić održala je Virna Kljaković, dvadesetsedmogodišnja Splićanka koja je studij klavira završila u razredu Đure Tikvice na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Dobitnica brojnih nagrada tijekom školovanja, danas se bavi pedagoškim radom, posvećena je i komornoj glazbi, a usavršava se na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji te pohađa poslijediplomski studij na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Beču.

Za svoj cjelovečernji recital u Maloj dvorani Lisinski, Virna Kljaković izabrala je zanimljiv program, ispunivši ga monumentalnim skladbama Johanna Sebastiana Bacha, Césara Francka i Franza Schuberta. Hrvatsko glazbeno stvaralaštvo u njezinoj je usredotočenoj izvedbi predstavljala skladba Mélancolie, op. 76 Blagoja Berse, dovršena 1921., koja je ujedno otvorila drugi dio koncertne večeri. Na samom početku koncerta mlada je pijanistica izvela Chaconne u d-molu, BWV 1004 Johanna Sebastiana Bacha, u transkripciji Feruccia Busonija. Moćno i zahtjevno ostvarenje pred interpreta stavlja brojne izazove, istodobno zahtijevajući zrelost u promišljanju

glazbenog sadržaja. Svojom predanom izvedbom Virna Kljaković pokazala je kako je na dobrom putu prema tome cilju, dok je izvedbu te, kao i ostalih skladbi na programu, dijelom obilježio snažan odjek klavira, uz učestalu uporabu dugih pedala. Skladba Césara Francka, Preludij, fuga i varijacije u h-molu, op. 18, skladno se uklopila u nastavak večeri, a Virna Kljaković pokazala je, uz pijanističku vještinu, razumijevanje obilježja Franckova kasnoromantičarskog izričaja, čiji su odjeci ostavili traga i na izvedbu Sonate u B-duru, D. 960 Franza Schuberta. Nastalo tijekom posljednjih mjeseci njegovog života, 1828. godine, Schubertovo posljednje remek-djelo s područja klavirske sonate jedinstveno je stilski, formalno i harmonijski, a krase ga pomno satkana tekstura i snažna ekspresivnost. Izvedbom toga višeslojnog ostvarenja, pri kojoj su se bistrim prizvukom istaknuli piano dijelovi, Virna Kljaković privela je kraju svoj melankoličnim ozračjem prožet recital.

Završnica 50. Tribine na orguljama u crkvi sv. Marka

27. ožujka 2017.

Pedeseto izdanje Tribine mladih glazbenih umjetnika Darko Lukić u zagrebačkoj crkvi sv. Marka zaključio je koncert orguljašice Josipe Leko. Uz neupitnu vrijednost te ugledne manifestacije, koja sustavno omogućuje javno predstavljanje mladim glazbenicima kroz cjelovečernji koncert, uz dodatak natjecateljskog predznaka, nesumnjivo je hvalevrijedna inicijativa za uvrštavanjem orguljskih recitala u program kroz nekoliko posljednjih sezona. Pritom glazbenici i publika nakratko sele iz matičnog koncertnog prostora Male dvorane Lisinski u onaj crkveni, a nakon niza koncerata upriličenih proteklih godina u crkvi Bezgrješnog srca Marijina na Jordanovcu, Josipa Leko nastupila je za veličanstvenim orguljama iz njemačke radionice Wolfganga Eisenbartha koje od 2011. velebnim zvukom i impresivnim izgledom krase crkvu sv. Marka.

Josipa Leko diplomirala je orgulje na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u razredu Ljerke Očić 2014., a dvije godine kasnije i na Visokoj školi za glazbu i kazalište „Felix

Mendelssohn Bartholdy“ u Leipzigu, gdje je dospjela zahvaljujući programu studentske razmjene Erasmus i gdje trenutačno pohađa poslijediplomski studij kod Martina Schmedinga. Gošća brojnih orguljskih festivala, za svoj je nastup u crkvi sv. Marka odabrala šaroliko osmišljen program koji je uključivao literaturu za orgulje od baroka do 21. stoljeća. Otpočevši svoj upečatljivi recital izvedbom Fantazije u g-molu njemačkog skladatelja 18. stoljeća Johanna Gottfrieda Mühthela, Josipa Leko u prvom je dijelu večeri uvjerljivo odsvirala dvije barokne skladbe, Ciaconu iz zbirke Apparatus musico-organisticus Georga Muffata te Preludij i fugu u G-duru, BWV 541 Johanna Sebastiana Bacha. Kraj večeri pripao je četvrtom i petom stavku, Adagio i Finale iz Treće simfonije u fis-molu, op. 28 francuskog orguljaša i skladatelja koji je djelovao na kraju devetnaestog i u prvoj polovici dvadesetog stoljeća, Louisa Viernea. Njegov pročišćeni, elegantni izričaj vrvi raskošnim harmonijama koje su u muzikalnoj izvedbi Josipe Leko osobito došle do izražaja u dijelovima sporijeg i umjerenog tempa. Najdojmljivije je ipak zazvučao blok posvećen suvremenoj glazbi, gusto nijansiran Collage Anđelka Klobučara iz 1998. godine te Gebrochene Flügel, živopisna i virtuozna skladba koju je 1975. napisao njemački skladatelj i muzikolog Tilo Medek, a koja interpretu pruža nebrojene mogućnosti ispitivanja orguljskoga zvuka, što je brojnoj publici u crkvi sv. Marka zorno predočila Josipa Leko.

Nagrade na Tribini Darko Lukić

Žiri u sastavu Višnja Mažuran, Višnja Požgaj, Goran Bakrač, Branko Mihanović, Frano Đurović, Ana Boltužić, te Emin Armano kao predsjednik žirija donio je odluku da se nagrada Darko Lukić na 50. tribini mladih glazbenika ex aequo et bono dodjeljuje violončelistici Latici Anić i čembalistu Franjki Biliću. Nagradu za najbolju umjetničku suradnju dobio je pijanist Krešimir Starčević, a Diplomu pijanistica Chiara Jurić. Hrvatsko društvo skladatelja za najbolju izvedbu domaćeg skladatelja nagradu je dodijelilo Triju Sequenza, koji čine Marta Šomodi Homan (flauta), Bernard Homan (saksofon) i Kristina Kebet (klavir). Nagrada Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog pripala je fluatistici Mateji Šarlija.

Završni koncert nagrađenih na Tribini Darko Lukić

24. 4. 2017.

Nakon deset koncerata održanih u Maloj dvorani Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog i nagradnog koncerta prošlogodišnjeg pobjednika pijanista Marijana Đuzela, 24. travnja predstavili su se na istom mjestu i laureati ovogodišnje 50. Tribine Darko Lukić. U ime organizatora Hrvatskog društva glazbenih umjetnika predsjednica Višnja Mažuran je s ponosom govorila o značenju velikog jubileja Tribine koja omogućava mladim umjetnicima prve korake na pragu njihovih karijera. Važno je naglasiti da Hrvatski radio snima sve koncerte i emitira ih na 1. programu subotom u 13 sati u emisiji Na pragu uspjeha. Uz to svaki natjecatelj dobiva kopiju koncerta za svoje promotivne potrebe, a dobitniku nagrade Darko Lukić pruža se prilika da nastupi na još jednom nagradnom koncertu u sklopu slijedeće Tribine i u ciklusu koncerata Iz salona Očić Društva za promicanje orguljske glazbene umjetnosti Franjo Dugan uz izravni prijenos na 3. programu Hrvatskog radija.

(...) Nakon pročitanih obrazloženja i uručenih nagrada uz čestitke, nagrađeni su nastupili izborom iz svojih natjecateljskih programa (...).

Prvi se predstavio čembalist Franjo Bilić izvedbom Toccate u D-duru, BWV 912 Johanna Sebastiana Bacha. Slijedila je Balada za flautu i klavir Franka Martina u izvedbi Mateje Šarlije i Zrinke Mužek, zatim Tri preludija iz Prve knjige Clauda Debussyja (Brežuljci Anacaprija, Potonula katedrala i Minstreli) u izvedbi pijanistice Chiare Jurić a na kraju su violončelistica Latica Anić i pijanist Krešimir Starčević nagrađeni burnim ovacijama za fantastičnu interpretaciju skladbe Fantasiestücke (Maštanja), op. 73 Roberta Schumanna.

Za ovu najnoviju generaciju perspektivnih mladih umjetnika koji su se izdvojili svojim talentom, muzikalnošću i snagom umjetničkog izraza možemo s ponosom jamčiti da im predstoji lijepa budućnost na koncertnom podiju i da će se zacijelo proslaviti poput njihovih prethodnika, dosadašnjih dobitnika prestižne nagrade Darko Lukić.

(Višnja Požgaj za portal Klasika.hr, 26. travnja 2017.)

Pola stoljeća ciklusa mladih glazbenika Povodom jubileja upućen je apel institucijama i javnosti

Strukovne udruge glazbenih umjetnika, danas ujedinjene u Hrvatsko društvo glazbenih umjetnika, i Hrvatsko društvo skladatelja pokrenuli su prije pedeset godina u Zagrebu ciklus koncerata s ciljem predstavljanja mladih glazbenika. Nakon prerane smrti Darka Lukića, ciklus je 1974. ponio ime tog velikog hrvatskog pijanista. Tijekom pola stoljeća na Tribini Darko Lukić, koja ima i natjecateljski karakter, bili su prepoznati i nagrađivani gotovo svi hrvatski glazbenici koji danas nešto znače u hrvatskoj glazbenoj kulturi i na međunarodnim pozornicama. Nažalost, u najnovije vrijeme, sudionici i laureati Lukića više nemaju ni dovoljno podrške institucija, ni pažnje medija, pogotovo u smislu stručne glazbene kritike.

Organiziranje koncerata u okviru Tribine Darko Lukić i dalje omogućuju HDGU, HDS, Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog, HRT i Gradski ured za kulturu, a ove je godine prvi put financijsku potporu dalo i Ministarstvo kulture. Važnu ulogu ima Hrvatski radio koji sve koncerte profesionalno snima i uvrštava u svoje programe namijenjene promociji mladih glazbenika. U povodu 50. godišnjice ciklusa, Hrvatsko društvo glazbenih umjetnika uputilo je javnosti i institucijama pismo s potpisom svoje predsjednice Višnje Mažuran. To je apel da se mladim glazbenicima posveti više pažnje, a nagrađenima pruže prilike za nastupe pred publikom. Uz Lisinski, koji je ionako suorganizator Tribine, tom su se pozivu do sada odazvali Zagrebački solisti i Zagrebačka filharmonija, čiji je ravnatelj Mirko Boch osobno obećao uvrštavanje laureata u filharmonijske programe. Sve se to moglo čuti prekjučer na konferenciji za novinare u predvorju Male dvorane Lisinskog, u kojoj se i održava Tribina. Nakon što se podsjetilo na mnoge prošle laureate, danas poznate glazbenike, proglašeni su i ovogodišnji pobjednici. (...)

(Branimir Pofuk za Večernji list, 8. travnja 2017.)

NAGRADE

Milka Trnina

Dobitnici Nagrade Milka Trnina za 2016. ex aequo et bono su pijanist **Vladimir Babin** i bariton **Ljubomir Puškarić**, dok je Diploma Milka Trnina dodijeljena ansamblu operne predstave **Turandot** Giacoma Puccinija izvedene na Splitskom ljetu. Dobitnike je izabrao stručni žiri koji su činili Višnja Mažuran (predsjednica), Goran Bakrač, Filip Fak, Branko Mihanović i Klasja Modrušan.

Vladimir Babin pripada zreloj srednjoj generaciji hrvatskih pijanista. Rođen je, odrastao, školovao se i diplomirao klavir u rodnom Osijeku u razredu Damira Sekošana 1985. te magistrirao u razredu Dušana Trbojevića na Fakultetu muzičkih umetnosti u Beogradu. Osim mnogih mladenačkih nagrada na natjecanjima, dobitnik je Rektorove nagrade Zagrebačkog Sveučilišta te Majske Nagrade grada Osijeka. Nakon kraće pedagoške aktivnosti u Osijeku i Sežani, dobiva angažman na Područnom odsjeku zagrebačke Muzičke akademije u Rijeci, najprije kao docent, a potom kao izvanredni profesor. U tom razdoblju, kod njega je diplome steklo dvadeset i dvoje studenata.

Bogati repertoar Vladimira Babina čine raznolike skladbe iz gotovo svih glazbenostilskih razdoblja koje obuhvaća standardni pijanistički repertoar. Osim toga, Vladimira Babina iz čitave generacije pijanista izdvaja i njegova nevjerojatna sposobnost improvizacije, po čemu je jedinstven. Ne začuđuje stoga njegovo vrlo uspješno bavljenje jazzom, u kojem do izražaja dolaze upravo te njegove izvanredne sposobnosti.

Vladimir Babin sve opisane kvalitete donio je i na recitalu, održanom u Hrvatskom glazbenom zavodu u

Zagrebu 28. travnja 2016. Program su činila tri velika i zahtjevna djela: Bachova Toccata u C-duru, BWV 564 (u Busonijevu aranžmanu), Beethovenova Sonata u f-molu, op. 57, Appassionata te Brahmsova Sonata u f-molu, op. 5. Kvalitativno ujednačena izvedba svih triju zahtjevnih djela prikazala je Babina kao suverenog interpreta briljantne i zapanjujuće tehnike, a s druge strane, njegovo istinsko poniranje u srž interpretirane glazbe s puno afektivnosti, emocija i profinjena lirizma nikoga u dvorani nije ostavilo ravnodušnim. Na samome kraju, umjetnik je publici zahvalio čak trima improvizacijama u svom jazzerskom, silno virtuoznom stilu, pokazavši i onu drugu stranu svoje umjetničke osobosti. (Iz obrazloženja.)

Zagrebački bariton **Ljubomir Puškarić** svoj je naoko munjevit uspon počeo u Zboru Opere HNK u Zagrebu. Zahvaljujući jedinstvenom, lijepom i toplom glasu ubrzo je privukao pozornost nastupima u manjim ulogama. Nedugo zatim uslijedila je glavna uloga u Seviljskom brijaču Gioachina Rossinija kojom je naprečac stekao naklonost

NAGRADE

zagrebačke, ali i riječke publike. Studij pjevanja počeo je u razredu Vlatke Oršanić na Muzičkoj akademiji u Zagrebu nakon čega je uslijedilo usavršavanje na Sveučilištu Indiana u Bloomingtonu (SAD), gdje je diplomirao u kod Roberta Harrisona. Tijekom studija osvojio je prvu nagradu na natjecanju Indiana Matinee Musicale, prvu nagradu na lokalnom i drugu nagradu na regionalnom natjecanju Opere Metropolitan. U Sjedinjenim Američkim Državama nastupio je uz glasoviti Clevelandski orkestrom te na dvama koncertima u okviru festivala Cincinnati May pod ravnanjem slavnoga Jamesa Conlona.

Godine 2011. bio je dobitnik Nagrade za mladog glazbenika godine koju dodjeljuje Zagrebačka Filharmonija. Iste godine nastupio je i na gala koncertu Stars of Lyric Opera of Chicago uz Renée Fleming, Matthewa Polenzanija i Jamesa Morrisa pod ravnanjem Emmanuela Villaumea. Nakon debija u Hamburgskoj državnoj Operi u Gounodovom Faustu vraća se u Cincinnati gdje pjeva u operi Pagliacci Ruggera Leoncavalla, a značajan nastup bilježi i u Rimskoj Operi ulogom Orsinija u Wagnerovoj operi Rienzi. Za kreaciju naslovne uloge Mozartova Don Giovannija dodijeljena mu je nagrada Opere HNK u Zagrebu Vladimir Ruždjak, koju je osvojio i za ulogu Rodriga u Verdijevu Don Carlu u sezoni 2016./2017.

Nagrada Milka Trnina dodijeljena mu je povodom briljantne uloge grofa Almavive u Mozartovu Figarovom piru 6. veljače 2016. godine na premijernoj izvedbi u Hrvatskom narodnom kazalištu.

Diploma

Diploma Milka Trnina dodijeljena je premijernoj izvedbi Puccinijeve opere Turandot na 62. Splitskom ljetu u ambijentu Galerije Meštrović. Orkestrom je ravnao

maestro **Ivo Lipanović** uz zbor i soliste te članove baleta HNK u Splitu, a režiju potpisuje **Ozren Prohić**.

Prošlogodišnje 62. Splitsko ljeeto otvoreno je premijernom izvedbom Puccinijeve opere Turandot. Čaroban ambijent Galerije Meštrović bio je prava inspiracija za izvođače i za publiku. To je ujedno i ostvarenje Meštrovićeve želje da se u monumentalnom spomeniku kulture, koji je predao gradu Splitu, isprepliću i prožimaju sve vrste umjetnosti.

Od glavnih protagonista opere svakako treba istaknuti utjelovljenje lika hladne kineske princeze Turandot, koju je svojim raskošnim glasom i jakim karakternim izražajem sjajno iznijela bugarska sopranistica Svetla Vasileva. U ulozi tatarskog princa Calafa nastupio je također solist iz Bugarske, tenor Ivan Momirov. Ropkinju Liu izvela je prvakinja splitske Opere, Valentina Fijačko Kobić, koja je senzualnošću i iskrenošću kod publike izazvala ganuće. Ulogu Timura vrlo postojano i sugestivno utjelovio je Prvak splitske Opere bas Ivica Čikeš, dok su u ostalim ulogama nastupili Leon Košavić, Vinko Maroević, Špiro Boban, Ante Ivić i Mate Akrap.

Zajedničkim radom ansambala HNK u Splitu, solista, redatelja i dirigenta ostvarena je vrijedna operna premijera, ali i zamisao kojoj je Ivan Meštrović posvetio namjenu palače svojega doma - prožimati umjetnost na zadovoljstvo kulturne publike. (Iz obrazloženja.)

Nakon svečane dodjele nagrada i diploma u foyeru HNK-a u Zagrebu, članovi Hrvatskog društva glazbenih umjetnika već tradicionalno odnijeli su cvijeće na grob velike operne primadone čije ime nagrada nosi.

NAGRADE

Hrvatsko društvo glazbenih umjetnika ustanovilo nagradu za životno djelo „IVO MAČEK“

Na sastanku Upravnog odbora održanom 15. 6. 2016., jednoglasno je prihvaćen prijedlog da se ustanovi nova Nagrada Društva kao svojevrsan korektiv i satisfakcija za one umjetnike koji su zaokružili svoju dugogodišnju plodnu i kontinuiranu karijeru i nalaze se pred njenim završetkom, a nisu adekvatno nagrađeni, jer je Nagrada kojim Društvo raspolaže, naprosto premalo (pogotovo u usporedbi s drugim umjetničkim Društvima).

Nagrada nosi ime jednog od najvećih pijanista svoje generacije, Ive Mačeka koji je našu sredinu i glazbenu kulturu zadužio na razne načine: pijanist međunarodnog ugleda, pedagog, skladatelj, jedan od prvih predsjednika Društva i prvi predsjednik tadašnjeg Saveznog udruženja jugoslavenskih umjetnika (SUMUJ).

Nagrada je zamišljena kao Nagrada za životno djelo dodjeljivati će se svake druge godine, počevši od 2017. u kojoj pada i 15. obljetnica smrti Ive Mačeka (Sušak 1914.-Zagreb 2002.). Za Nagradu će moći konkurirati svi profili glazbenih umjetnika instrumentalista, dirigenata i pjevača sa zaokruženom i bogatom karijerom.

Žiri u sastavu: Višnja Mažuran, predsjednica, István Römer, Renata Penezić, Đorđe Stanetti i Martina Zadro donio je jednoglasnu odluku da prvi dobitnik Nagrade za životno djelo „IVO MAČEK“ bude violončelist VALTER DEŠPALJ.

Dodjela Nagrade Valteru Dešpalju održala se u atriju palače Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, 9. studenoga 2017. Na početku svečanosti nazočnima se obratio tajnik Razreda za glazbenu umjetnost i muzikologiju HAZU, akademik Frano Parać, muzikologinja i autorica Mačekove monografije, dr. sc. Alma Zubović, sažeto je iznijela podatke o Mačekovu životu i njegovu umjetničkom djelovanju, a predsjednica Društva i ujedno predsjednica žirija, Višnja Mažuran, pročitala je bogato obrazloženje za dobitnika Valtera Dešpalja.

U glazbenom dijelu programa, pijanist Filip Fak izveo je Mačekov Intermezzo, a na završetku svečanosti, Riječki klavirski trio u sastavu: Silvio Marić, violina, Vid Veljak, violončelo i Filip Fak, klavir, sjajno je odsvirao Mačekov Trio za violinu, violončelo i klavir, nazvan *Romantični*.

Bio je to posebno svečan i lijep događaj, kojemu su nazočili i članovi obitelji prof. Mačeka, njegov sin dr. Pavel Maček sa suprugom dr. Vlastom Maček.

Iz obrazloženja Nagrade Valteru Dešpalju

VALTER DEŠPALJ (Zadar, 5. studenoga 1947.) jedno je od najvećih imena u domeni glazbene umjetnosti i kulture, prepoznat ne samo na našim prostorima, nego i u europskom, ili točnije rečeno, i u svjetskom kulturnom krugu. Njegov životni put bio je sudbinski određen još u najranijim godinama u roditeljskom domu u Zadru, u kojem je obitavala glazba i očarala ga do te mjere da postaje i ostaje njome opsjednut, te joj se cijelog života bez ostatka posvećuje.

Valtera Dešpalja njegova sudbina ponajprije dovodi u Zagreb na školovanje, a potom u Sjedinjene Američke Države na prestižnu Julliard Scholl of Music u New Yorku, gdje studira violončelo kod znamenitog pedagoga i koncertanta Leonarda Rosea. Uz to, on na najvišoj umjetničkoj razini pod vodstvom Felixa Galimira i članova Gudačkog kvarteta Julliard podjednako temeljito ovladava i vještinom komornog muziciranja. Poslijediplomski

NAGRADE

studij završio je u razredu Galine Kozolupove na Konzervatoriju Čajkovski u Moskvi, a usavršavao se na majstorskim tečajevima legendarnih violončelista Pabla Casalsa, Pierre Fourniera i André Navarre.

Godine 1972. započela je Dešpaljeva intenzivna koncertna karijera na međunarodnoj glazbenoj sceni. Kao solist nastupao je u prestižnim koncertnim dvoranama svijeta: Carnegie Hall (New York), Kennedy Center (Washington), Royal Festival Hall (London), Sydney Opera House, amsterdamski Concertgebouw, Velika dvorana Moskovskog konzervatorija, Velika dvorana Petrogradske Filharmonije, dvorana Lisinski itd. Suradivao je sa svim komornim i simfonijskim orkestrima u domovini, (ZS, ZF, SORT), te nastupao kao solist uz pratnju vrlo uglednih inozemnih simfonijskih orkestara kao što su: Berlinški simfonijski orkestar, Dresdenska filharmonija, Varšavska filharmonija, Orkestar Nizozemskog radija, Rotterdamska filharmonija, Nacionalni simfonijski orkestar (Washington), Simfonijski orkestar Sydneya, Simfonijski orkestar Melbournea...

Podjednako je reprezentativan i popis istaknutih dirigenta s kojima je Dešpalj suradivao u domovini i poglavito diljem svijeta (Lovro von Matačić, Sergiu Comissiona, Günther Herbig, James Conlon, Vernon Handley, Hiroyuki Iwaki, Howard Mitchell, David Zinman, Andrzej Markowski...).

Impresivno je i to da je vrstan pijanist s međunarodnim ugledom, Ivo Maček, 70.-ih godina prepoznao je Valterov umjetnički potencijal i započeo suradnju s njim koja je rezultirala nezaboravnim koncertima, blistavim kritikama i oduševljenjem publike, ali što je najvrjednije, i prekrasnom Sonatom za violončelo i klavir nastalom iz skladateljskog pera Ive Mačeka, upravo za njih dvojicu i njihove zajedničke nastupe.

Dugačak je popis svih onih i hrvatskih i velikih svjetskih imena s kojima je Valter razvio intenzivnu komornu suradnju kao što su; Yo Yo Ma, Gidon Kremer, Dmitrij Sitkovjetski, Heinrich Schiff, Mischa Mayski i mnogi drugi.

Dugogodišnji pedagoški rad na Muzičkoj akademiji u Zagrebu koji je započeo 1972. a traje i danas, iznjedrio je sasvim iznimne rezultate. Impresivan broj od 44 diplomanta nije samo običan broj, jer svi su njegovi nekadašnji studenti odlični glazbenici. Neki imaju međunarodnu karijeru ili su se razvili u dobre pedagoge na srednjim i visokim glazbenim učilištima. Dovoljno je spomenuti samo imena poput Monike Leskovar, Zite Varga, Karmen Pečar, Kajane Pačko, Luke Šulića, Asje Valčić, Branimira Pustičkog, Petre Kušan, te mlade Latice Anić... Zahvaljujući njihovom profesoru, biografije su im obogaćene mnogim Nagradama s domaćih i međunarodnih natjecanja, primjerice: Rostropovičevo natjecanje, ARD München, natjecanje Cello Paolo u Helsinkiju, Natjecanje Lutoslawski u Varšavi, Antonio Janigro u Zagrebu i mnoga druga.

Nije stoga čudno da ga pozivaju kao gosta profesora na visokoškolske glazbene ustanove u inozemstvu na kojima često održava majstorske tečajeve: opetovano u Austriji, Njemačkoj, Švedskoj, Finskoj, Kini, Australiji, a isto tako, vrlo često je angažiran kao član žirija najprestižnijih međunarodnih natjecanja.

Kao solist i komorni glazbenik Dešpalj je bio čest gost najuglednijih europskih festivala: Gstaad, Lockenhaus, Kuhmo, Dubrovnik...

Valter Dešpalj godinama se bavi i didaktičkim obradama i aranžmanima djela koja u originalu nisu pisana za violončelo.

Godine 1991. utemeljio je ansambl pod nazivom Celomania sastavljen je od 12 čelista koje podučava, s kojima putuje, a to je idealan način da mladi glazbenici steknu dragocjeno iskustvo zajedničkog muziciranja, pogotovo stoga, što na koncertima među njih sjeda i njihov slavni profesor koji s njima i svira.

Valter Dešpalj počasni je član Hrvatskog društva glazbenih umjetnika, dobitnik Nagrade Milka Trnina i priznanja Zlatno zvono našeg Društva, te Nagrade Grada Zagreba, godišnje Nagrade Vladimir Nator i Nagrade za životno djelo, Porin.

Višnja Mažuran

Ostale nagrade našim članovima

Nagrada Vladimir Nazor za životno djelo 2017. Vladimiru Kranjčeviću

Dirigentu Vladimiru Kranjčeviću, u godini u kojoj se oprostio od svoje dugogodišnje dirigentske karijere nizom uspješnih koncerata, dodijeljena je Nagrada Vladimir Nazor za životno djelo. U obrazloženju, među ostalim, stoji:

„U nizu uglednih dirigenata čija je umjetnička aktivnost obilježila drugu polovicu 20. stoljeća i nastavila se do danas, Vladimir Kranjčević predstavlja ne samo važnu kariku nego i izrazitu umjetničku ličnost čije zasluge zahvaćaju široko područje djelovanja.

Od ranih sedamdesetih prošlog stoljeća, kada je preuzeo Akademski zbor Ivan Goran Kovačić i ubrzo ga uzdigao do visoke kvalitativne razine tražene i izvan granica ondašnje države. (...) Kranjčević je umjetnički izvrsnim interpretacijama svih ovih desetljeća uvelike pridonosio bogatstvu hrvatskoga glazbenog života.

(...) Bogati repertoar koji je Kranjčević ostvarivao tijekom karijere s ansamblima kojima je bio na čelu ili je surađivao, sadrži kapitalna djela i izvedbe koje se pamte. (...) Golem je broj praiizvedbi, prvih suvremenih izvedbi i izvedbi djela hrvatskih autora svih razdoblja koja je Kranjčević neumorno studirao i uvrštavao u svoje koncertne programe, odnoseći se prema hrvatskom repertoaru s velikom umjetničkom odgovornošću i angažmanom posebno su važan dio njegove umjetničke karijere. (...) Vladimir Kranjčević osobito je zaslužan i za revitalizaciju dragocjene hrvatske glazbene baštine. (...)

Kroz mnoga radna desetljeća Kranjčević je uz neprestanu i dinamičnu umjetničku djelatnost stalno bio podjednako pedagoški kao i društveno angažiran. Uz stotinjak diplomanata koji su pod njegovim mentorstvom diplomirali na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, dugačka je lista i njegovih društvenih dužnosti. Podsjetnik na najbitnije spomenuo bi sljedeće: bio je dugogodišnji ravnatelj Glazbene škole Vatroslava Lisinskog u Zagrebu i jedan od utemeljitelja, umjetnički voditelj i ravnatelj Varaždinskih baroknih večeri od utemeljenja 1971. do 2006. te ravnatelj Opere HNK u Zagrebu; uz to je obavljao i niz drugih funkcija, koje su sve ispreplitale veliko znanje i erudiciju umjetnika s neupitnom sposobnošću rukovođenja ansamblima, ustanovama, manifestacijama, udrugama.“

Godišnja nagrada Vladimir Nazor 2017. dodijeljena je Rubenu Dalibaltayanu za dvostruki nosač zvuka Blagoje Bersa: za klavir, koji su u koprodukciji objavili HRT i Cantus.

Godišnje nagrade HNK u Zagrebu

Nagradu **Marijana Radev** dobila je sopranistica **Kristina Kolar** za sezonu 2016. - 2017. u kojoj je ostvarila visoke umjetničke dosege u naslovnoj ulozi opere *Manon Lescaut* G. Puccinija.

Nagradu Vladimir Ruždjak dobio je bariton **Ljubomir Puškarić** za iznimno ostvarenje uloge Rodriga, markiza od Pose u operi *Don Karlo* Giuseppea Verdija.

Nagrada publike Milan Pichler

za najbolju mušku opernu ulogu u HNK Ivana pl. Zajca u sezoni 2016./2017. dodijeljena je basbaritonu **Giorgiju Surianu** za ulogu Iaga u Verdijevoj operi *Otello*.

Nagrada Grada Zagreba Zagrebačkoj filharmoniji Riječ je o javnome priznanju koje Grad Zagreb dodjeljuje svake godine 31. svibnja, povodom proslave Dana Grada Zagreba i blagdana svoje zaštitnice, Majke Božje od Kamenitih vrata.

Nagrada Mladi glazbenik godine

koju dodjeljuje Zagrebačka filharmonija u okviru svojega Filharmonijskog bala u 2016. dodijeljena je mladom zagrebačkom pijanistu **Ivanu Krpanu**.

Nagrade na 47. Baroknim večerima

Na kraju 47. Varaždinskih baroknih večeri tradicionalno su dodijeljene nagrade Ivan Lukačić i Jurica Murai. Festivalski žiri činili su Zdenka Weber (predsjednica), Nataša Maričić i Predrag Šantek (članovi) u ovoj su godini odlučili dodijeliti dvije Nagrade Jurica Murai za najbolju interpretaciju. Jedna od dobitnica je sopranistica **Ivana Lazar** za izvedbu Devet njemačkih arija Georga Friedricha Händela te za sudjelovanje na koncertu Hrvatskoga baroknog ansambla i Katedralnog zbora Chorus Angelicus pod ravnanjem Anđelka Igreca u izvedbi Večernjih Blažene Djevice Claudija Monteverdija. Prima-jući nagradu, Ivana Lazar je istaknula da je Varaždin grad koji brine o svojim glazbenicima, kako prenosi culturenet.hr. Devet njemačkih arija Ivana Lazar izvela je uz ansambl Camerata Garestin koji čine čembalist i orguljaš Krešimir Has, violončelist Krešimir Lazar i violinist Silvio Richter.

Zagrebački umjetnici zagrebačkoj publici 2017. Ciklus koncerata u HGZ-u

30. travnja 2017.

Milan Čunko, viola

Julija Gubajdulina, klavir

Pjevnost i ekspresivnost resile su i izvedbu Sanjarenja Henryka Wieniawskog, dok su u izvedbi Sonati Henrija Vieuxtempa dostigli umjetnici pravi vrhunac. Milan Čunko i Julija Gubajdulina, umjetnici neupitnih interpretativnih kvaliteta, pronašli su u tumačenju svojih dionica pravi odnos u isticanju svih skladateljskih zamisli tijekom uigranog sviranja uronjenog u bogatu paletu dinamičkih nijansi. Istančanu intonaciju ostvario je Milan Čunko na violi toplog, umilnog, baršunastog tona.

(Snježana Miklaušić Čeran za emisiju Sedam dana glazbe na Trećem programu Hrvatskoga radija, 7. svibnja 2017.)

5. listopada 2017.

Željka Martić, sopran

Neda Martić, mezzosopran

Filip Fak, klavir

Drugi koncert u ciklusu Zagrebački umjetnici zagrebačkoj publici predstavio je hrvatsku solo pjesmu u interpretacijama dviju sestara Martić, sopranistice Željke i mezzosopranistice Nede Martić. Izbor iz pjesama Dore Pejačević, Božidara Kunca, Božidara Širole i Josipa Hatzea, pokazao je raznolikost repertoara za glas i klavir u vremenskom i stilskom rasponu od kasnog romantizma Pejačević, preko natruha verizma u Hatzeovim djelima do osebujnih pjesama na engleske tekstove, koji gledaju prema naslijeđu francuske vokalne lirike s početka 20. stoljeća. Sestre Martić iznimne su vokalne umjetnice koje niti u jednom trenutku nisu žrtvovalе glazbeni sadržaj, nauštrb isticanja vlastitoga umijeća. Zvonki glasovi, lijepo zaobljeni ton, jasno oblikovane fraze i izvrsna suradnja s

pijanistom Filipom Fakom, rezultirali su izvrsnim koncertom kojim su Željka i Neda Martić obilježile 25. obljetnicu karijere.

(Jelena Knešaurek Carić)

26. listopada 2017.

Berislav Arlavi, klavir

Ugledni hrvatski dirigent i skladatelj Pavle Dešpalj još je kao sedmogodišnjak davne 1942. napisao Dječju suitu u sedam stavaka. Nije baš sasvim uzaludno govoriti da su najčešće rana djela, juvenilija, takozvana glazba za ladicu. (...) takve skladbe predstavljaju tek kuriozum određenih opusa, koji nije katkada ni loše objaviti na kakvom nosaču zvuka. Međutim, izvedbe, nažalost, rijetko imaju vrijednost veću od obične informacije enciklopedijske natuknice. Berislav Arlavi suitu je izveo korektno, s obzirom na to da taj niz skladbi izvođaču niti ne pruža brojne mogućnosti. (...) Izbor programa u prvome dijelu koncerta doista je sam sebi svrhom - kako bi se, eto, predstavilo stvaralaštvo za mlade hrvatskih skladatelja.

Srećom, sasvim drukčiji i umjetnički kvalitetniji program zagrebački je umjetnik zagrebačkoj publici predstavio u drugome dijelu večeri. (...) Sve je skladbe drugoga dijela koncerta Berislav Arlavi donio uredno, ali uz ugođaj pozadinske glazbe - kao da nije riječ o pijanističkom recitalu već o kakvom neobveznom druženju na kojem se, eto, svira i klavir. Koncertu je nedostajalo više prezentnosti i odrješitijeg sviranja pijanista te, prije svega, boljeg izbora programa u prvome dijelu.

(Dario Poljak za emisiju Sedam dana glazbe na Trećem programu Hrvatskoga radija, 29. listopada 2017.)

Zagrebački umjetnici zagrebačkoj publici 2017. Ciklus koncerata u HGZ-u

16. studenoga 2017.

Milko Pravdić, klarinet
Marina Pletikosa, klavir

U svojoj dugoj profesionalnoj karijeri Milko Pravdić djelovao je kao orkestralni i komorni glazbenik stječući stalno iskustvo usuglašavanja svoga sviranja s ostalima što je potvrdio i na svome nastupu s pijanisticom Marinom Pletikosa. Vješto svladavanje svih tehničkih zahtjeva i sigurna intonacija na obama tipovima klarineta, neprimjetno disanje, pregledno fraziranje, ritmička preciznost, poštovanje zadanoga tempa uz agogičke odmake u skladbama Weinerja i Bartóka, bogata paleta dinamičkih nijansi i muzikalnost učinile su sviranje Milka Pravdića zanimljivim i vjerodostojnim u odnosu na izvornik ili malom klarinetu prilagođen zapis. Marina Pletikosa, studentica iz razreda vrsnih pedagoga Muzičke akademije u Zagrebu Jurice Murajija na studiju i Zvezdane Bašić na magisteriju, ima sve odlike sigurnog suradnika na klaviru čije pijanističko umijeće iako zamjetno, ostaje podređeno cjelovitoj izvedbi komornih skladbi. Više isticanja i odmake u dinamičkome nijansiranju pokazala je u iznimno zahtjevnoj pratnji Franckove Sonate u A-duru muzicirajući savršeno skladno s klarinetistom Milkom Pravdićem.

(Snježana Miklaušić Čeran za emisiju Sedam dana glazbe na Trećem programu Hrvatskoga radija, 19. studenoga 2017.)

HRVATSKO DRUŠTVO GLAZBENIH UMJETNIKA
zagrebački umjetnici zagrebačkoj publici
2017.
HRVATSKI GLAZBENI ZAVOD
četvrtak, 16. studenoga 2017.
Mala dvorana u 20 sati
Milko Pravdić
klarinet i mali klarinet
Marina Pletikosa
klavir
Robert Schumann
César Franck
Davorin Kempf
Leó Weiner
Bela Bartók
Koncerti se održavaju uz potporu Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i sport

vijesti • vijesti • vijesti • vijesti • vijesti

Gudačka stanja i artikulacije - recital Branimira Pustičkog

23. travnja 2017.

(...) U sakralnom prostoru sv. Blaža, zarobljenom u trenutačnom uresu metalnih konstrukcija građevinskih skela, Branimir Pustički izveo je impozantno djelo, svojevrsnu soničnu autobiografiju Giacinta Scelsija *Đ Trilogija: Tri stadija čovjeka*. (...) Koristeći se ograničenim tonskim rasponom, Pustički se koncentrirao na neprekidno promjenjivu boju i gustoću, gdje su povremeno izbijale krhotine melodijskog obrasca. (...) Štoviše, izvodilački zahtjevi za interpretu su bili ekstremno visoko postavljeni, jer uz visoku razinu klasične sviračke tehnike, iziskivali su i zastrašujuće visoku razinu virtuoznosti te neprestanu prilagodbu nekonvencionalnim tehnikama i drukčijim shvaćanjima instrumenta i glazbe. (...)

(Nina Šala za Cantus, br. 202, svibanj 2017., str. 36)

Koncert improvizacija Ante Knešaureka na 29. MBZ-u 29. travnja 2017.

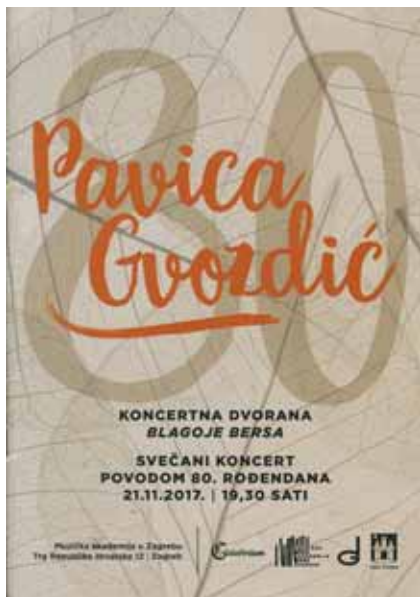
(...) Tek su rijetki hrvatski orguljaši sposobni baviti se improvizacijom, a među njima je i skladatelj i orguljaš Ante Knešaurek. Njegov je koncert sastavljen isključivo od improvizacija bio odlična prilika da su sklopu Muzičkog biennala Zagreb pokaže da u Hrvatskoj improvizacija na orguljama nije (potpuno) izumrla, ali i da može biti dijelom programa velikoga festivala suvremene glazbe. Sedam slika, četvorica umjetnika i bezbroj svirala bili su inspiracija Anti Knešaureku za maštovite improvizacije u raznim formama i stilovima. Iako slike nisu bile izložene u bazilici Srca Isusova u Palmotićevoj, svaki je slušatelj imao prilike vidjeti ih u programskoj knjižici koncerta. (...) Ante Knešaurek tim je koncertom potvrdio svoj ugled majstora orguljske improvizacije u Hrvatskoj.

(Dario Poljak za Cantus, br. 202, svibanj 2017., str. 66)

Otac i sin Gašparović za klavirnom Conrada Grafa 10. listopada 2017.

Treću sezonu ciklusa Cristoforium, čiji se koncerti izvode na klavirima iz zbirke obitelji Gašparović, otvorili su Ljubomir Gašparović i njegov sin, umjetnički ravnatelj ciklusa, Danijel Gašparović u atriju Muzeja za umjetnost i obrt, 10. listopada 2017. Međutim, ovaj su put zagrebačkoj publici predstavili fortepiano Conrada Grafa iz dvorca Trakošćan, koji su 2008. restaurirali Ljubomir Gašparović i Albrecht Czernin. Na programu su bila djela Antuna Sorkočevića, Wolfganga Amadeusa Mozarta i Franza Schuberta. Ciklus se u ovoj sezoni premješta iz Male dvorane HGZ-a u atrij Muzeja za umjetnost i obrt.

Majstorski koncert povodom 80. rođendana Pavice Gvozdić 21. studenoga 2017. u dvorani Blagoje Bersa

O sviranju Pavice Gvozdić pisalo se mnogo. U Hrvatskoj i izvan nje. Međutim, njezin bogati životopis ili press clipping nije tek nakupina suvišnih informacija nego svjedočenje da je riječ o hrvatskoj glazbenici vještine koja nadilazi skućene okvire domaćih standarda muziciranja.

Osamdeseti rođendan značajna je prigoda koja je poslužila kako bismo Pavicu Gvozdić imali prilike vidjeti za klavirrom. Suma njezina životnog i umjetničkog iskustva izlila se u utorak navečer (21. studenoga 2017., op. a.) u recitalu koji je obuhvatio željezni pijanistički repertoar. Iako je bio sastavljen od blokova djela, program koncerta bio je iznimno dobro promišljen. Prvi dio počeo je skladbom Paysage sombre Stanka Horvata. Pavica Gvozdić je svojim profinjnim tonom i promišljenom izvedbom publiku uvela u svijet specifičnoga skladateljskog jezika Claudea Debussyja.

Prva i druga knjiga Slika Claudea Debussyja inspiraciju pronalaze izvan glazbe, istovremeno pred pijanista stavljajući visoke tehničke zahtjeve. Oni pak ne predstavljaju problem za umjetnicu koja je svojim sviračkim umijećem i nadahnutošću donijela svaki od stavaka dviju zbirki. Intimna atmosfera dvorane Bersa Muzičke akademije pridonijela je dojmu u kojem su se miješali svjetovi ozbiljnog pijanističkog recitala u koncertnoj dvorani i intimnog sviranja za prijatelje u kakvome salonu. Potonji ugođaj ponajbolje se uklapa u

sfumato ton koji je Pavica Gvozdić postigla kod Horvata i Debussyja.

Drugi dio koncerta pripao je u cijelosti Preludijima, op. 28 Frédéricica Chopina, sasvim drukčijem kompizicijskom i pijanističkom svijetu, koji je utjecao i na ranije izvedenog Debussyja. Međutim, kod Pavice Gvozdić nestala je eterična Debussyjevska atmosfera te se pojavio odrješiti, izravni ton. Baš kao i u prvome dijelu, pijanistica je pokazala visoku muzikalnost i nadahnutost, donoseći svaku od 24 klavirske minijature u drukčijem svjetlu. U njezinom je pristupu ipak očigledno golemo pijanističko iskustvo, kojim je dugi niz godina obogaćivala domaću koncertnu scenu.

U Koncertnoj dvorani Blagoje Berse tražilo se mjesto više. Sasvim je sigurno da bi situacija bila ista i da je ugledna pijanistica nastupila i u nekoj od većih zagrebačkih dvorana. Pavica Gvozdić zaslužila je sve ovacije i dugotrajan pljesak koje su joj podarili posjetitelji rođendanskog koncerta.

(Dario Poljak za emisiju Sedam dana glazbe na Trećem programu Hrvatskoga radija, 26. studenoga 2017.)

Koncert laureata nagrade Milka Trnina u Lisinskom 2017.

Laureati Nagrade Milka Trnina zaključili sezonu ciklusa Lisinski subotom

Koncert laureata Nagrade Milka Trnina tradicija je koja je godinama spajala tri institucije u kulturi: Koncertnu dvoranu Vatroslava Lisinskog, Hrvatsko društvo glazbenih umjetnika te Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije.

Plod zajedničke suradnje ovih institucija predstavlja koncert u Velikoj dvorani Vatroslava Lisinskog, koji je održan 27. svibnja 2017. Na njemu je nastupilo dvoje solista uz Simfonijski orkestar HRT-a pod ravnanjem Tomislava Fačinja: pijanistica Vlasta Gyura, dobitnica Nagrade Milka Trnina za 2015. te pijanist Goran Filipec, dobitnik Nagrade u 2014. godini.

Na svečanom koncertu laureata, Simfonijskim orkestrom Hrvatske radiotelevizije ravnao je Tomislav Fačini, a na programu su bili koncertna uvertira Hebridi, op. 26 Felixa Mendelssohna Bartholdyja, zatim Drugi klavirski koncert u A-duru, S. 125 Franza Liszta u izvedbi Gorana Filipeca te Prvi klavirski koncert u e-molu, op. 11 Frédéricica

Chopina u kojem je solistica bila Vlasta Gyura.

„Večer je zaokružio Mendelssohnov francuski suvremenik poljskih korijena, Frédéric Chopin čiji je Prvi klavirski koncert u e-molu izvela Vlasta Gyura. Njezinu interpretaciju krasi dojmljivo fraziranje dirljivih melodija i snažna umjetnička osobnost čime je prekrila svaki tehnički nedostatak koji bi se katkad potkrao. Sigurna izvedba dala je naslutiti pažljivu i dugotrajnu pripremu, a rezultat je dakako prepoznala i publika, iznova je doživljujući natrag na pozornicu dugim ovacijama.

Njezin se kolega s pariškom adresom, Goran Filipec, predstavio u prvom dijelu koncerta, obogativši program kasnoromantičkim bojama. U svega dvadeset minuta dugom Drugom klavirskom koncertu u A-duru Franza Liszta, briljirao je virtuoznim pasažama prožetima tonskim i dinamičkim nijansama. (...) No, potencijalno vrhunsku izvedbu umanjio je neujednačen, ritmički nekoordiniran i često suviše glasan ton orkestra koji je odavao dojam borbe između solista i ansambla.“

(Dora Dunatov za emisiju Sedam dana glazbe, 28. svibnja 2017.)

Svečanost gitare – Petrit Çeku u ciklusu Lisinski subotom

18. ožujka 2017.

Koncert gitarista Petrita Çekua za ciklus Lisinski subotom očekivao se s velikim zanimanjem, to više što su gitaristički koncerti vrlo rijetki u tom prostoru. S razlogom, reklo bi se. (...) U mnoštvu dobrih gitarista koji su potekli iz takozvane zagrebačke gitarističke škole na čelu sa strpljivim pedagogom Darkom Petrinjakom, Çeku zauzima istaknuto mjesto, među ostalim kao nedvojbena ljubimac publike, koja od najranijih uspjeha prati njegove nastupe nadasve ekspresivne muzikalnosti. (...)

Osamljenost gitarista na velikom podiju Çeku je izbjegao pozivajući goste i tako raznolikošću repertoara i nadopunjujući volumen zvuka razbio moguću jednoličnost. (...) Na početku je izveo dvije lirske, nježne skladbe paragvajskoga kompozitora Agustína Barriosa Mangoréa, pjesnika instrumenta kojega se asocijativno naziva i Chopinom gitare. Njegov Južnjački chôro, Chôro de saudade brazilskih ishodišta i nestvarni zvuk stalnoga tremola skladbe San u šumi, Un sueño den la floresta, poetski je otvorio večer.

Rijetka skladba za gitaru i orkestar, stoga i često izvođena Fantasia para un gentilhomme Joaquína Rodriga, posvećena je legendarnom Andresu Segoviji. Umjesto orkestra u ingenioznoj obradi pojavile su se orgulje. Za velikim orguljama Lisinskog bio je Pavao Mašić. On je nevjerojatnim pretvorbama, maštovito se koristeći svim bojama orguljskih registara, izvukao i više od orkestra. Dosluh dvojice umjetnika i njihovo nadopunjavanje bilo je pravo glazbeničko otkriće gotovo nevjerojatna spoja orgulja i gitare koje su već jednom predstavili u crkvi sv. Marka. Sve je moguće kada je riječ o dvojici iskonskih glazbenika i majstora svojih instrumenata.

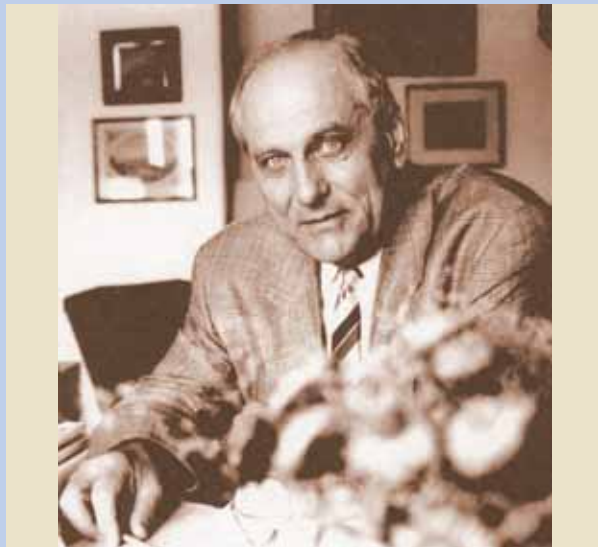
Nasuprot tomu pokušaj obrade jedinstvene Mozartove Sonate za klavir u a-molu, KV 310 za gitarski trio Petrita Çekua ostao je samo pokušaj u koji je nesporno uloženo mnogo truda. Sonatu je izveo gitarski Trio Elogio – Petrit Çeku, Tomislav Vukšić i Pedro Ribeiro Rodrigues. (...)

Kao melem su u dugom dijelu večeri stigla dva Vivaldijeva koncerta za gitaru i gudače. Ovaj put transkribirana sa srodnih instrumenata. Solist je bio Çeku sa Zagrebačkim solistima, koje je decentno i znalački predvodio koncertni majstor Krunoslav Marić. Riječ je o transkripcijama Vivaldijevih Koncerata za mandolinu i gudače u C-duru, RV 425 i Koncerta za lutnju i gudače u D-duru, RV 93. Sve je sjelo na pravo mjesto u odnosu solista i ansambla pa nije smetala ni obrada ni veličina prostora dvorane, koja uza sve poštovanje nije pravo mjesto koncerata akustične gitare. Glazbeni zavod je zakon!

(Maja Stanetti za Vijenac, br. 602, 30. ožujka 2017.)

Intervju s Vladimirom Kranjčevićem

Zašto ste odlučili privesti kraju svoju karijeru?

Zato što mi je teško. Smatram da je bilo dosta. Postoje dirigenti mlađe i srednje generacije, koji mogu preuzeti taj „vlak“. Dugo sam o tome razmišljao i vrlo sam promišljeno ušao u prošlu sezonu s velikom sumnjom hoće li ona uspjeti. Sve sam programe izabrao samostalno i mogu konstatirati da je riječ o doista prekrasnoj lepezi koncerata. Od skladbi koje do sada nisam izvodio bila je samo jedna - Konavosko pirovanje Ive Brkanovića. Sve ostale sam dirigirao ranije, zato je i bilo moguće ostvariti sve te koncerte. U rasponu od jedanaest mjeseci vodio sam čak deset velikih projekata s različitim programima. Međutim, koncerti su bili doista dobro raspoređeni. Samo sam u jednom trenutku, nakon Ljubljane gdje sam ravnao Liturgiju Sergeja Rahmanjinova, posumnjao u sebe.

Riječ je o vrhunskim djelima glazbene literature. Ako ste previše u tome, onda vas to zbilja obuhvati i teško se izvući iz toga. Najteže je razdoblje poslije koncerta. Primjerice, nakon Rahmanjinova sam uzeo tjedan dana stanke prije nego što sam počeo raditi na Bachovoj Muci po Ivanu. Srećom, sve je uspješno prošlo. Bog je dao da me služilo zdravlje - poteškoća sam imao prije i poslije toga razdoblja, ali dok je sezona trajala nije ih bilo. Otišao sam onako kako bi svatko trebao - bez premissljanja.

Na posljednjem koncertu u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu imali ste prilike dirigirati Verdijevim Rekvijemom. Kazalište je bilo ispunjeno do zadnjeg mjesta. Jeste li bili zadovoljni tolikim odazivom publike?

Jesam! Ponosan sam na publiku koja je bila prisutna. Dinko Bogdanić mi je rekao da je ono što je vidio na koncertu prvi put vidio u pedeset godina i vjerojatno neće uskoro. Bilo je publike svih slojeva. Doista sam bio ponosan na tu činjenicu, ali i na profesionalce koji su bili prisutni. Imam i sliku s čak osam primadona od kojih su tri svjetske- Ruža Pospiš-Baldani, Dunja Vejzović i Marjana Lipovšek. Ako ih spomenete u Beču, Berlinu ili Milanu, svi za njih znaju. Doista ugledna skupina ljudi iz Beograda, Zagreba, Ljubljane, zatim iz HAZU, Matice hrvatske i ostalih institucija. Ansambli su se odlično ponijeli na tome koncertu.

Ponekad sam se pitao: „Zašto rekvijem za kraj?“, ali riječ je ipak o genijalnome djelu koje se ne smije doživljavati s lijesom pred sobom. Ono predstavlja ljudsku dramu i susret s krajem ljudskog života koji se nastavlja poslije smrti i nadilazi tu izravnu namjenu.

O fotografiji s primadonama se najviše govori... Po čemu je posebna?

Nedostaju još Božena Glavakova, Zlatomira Nikolova te Radmila Bakočević, koje su zbog zdravstvenih problema bile spriječene. Ali sa svim sam primadonama ostvario veliki broj nastupa i to s užitkom. Netko je spočitnuo da sam zaboravio na svoje muške soliste, ali nažalost onih najvećih s kojima sam surađivao više nema među nama.

U dosadašnjoj karijeri bavili ste se raznim vrstama glazbe. Je li ostalo nešto za čim žalite, jer to niste imali prilike izvesti?

Literatura je zbilja nepregledna. Od vokalnoinstrumentalnih djela radio sam na pozamašnoj količini, ali ostalo je još mnogo skladbi, neizmjerne količina. Kada slušam, primjerice, Devetu simfoniju Antona Brucknera, žao mi je što je nisam dirigirao. Ili oratorij *Elias* Felixa

Oproštaj u velikom stilu

Mendelssohna Bartholdyja, koji sam često predlagao, ali nažalost, u našoj sredini kada spomenete da trebate šest pravih solista, svaki bi vam ravnatelj glazbene institucije rekao da su i četiri solista previše.

Dirigirao sam 12 ili 15 izvedbi Muke po Ivanu J. S. Bacha - u Španjolskoj, Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, na Varaždinskim baroknim večerima, što je po učestalosti izvedaba prava rijetkost. Missu solemnis L. van Beethovena sam prvi put dirigirao tek 2011. i nije mi žao. Maestro Milan Horvat imao je sasvim drukčije stajalište o Devetoj simfoniji i Missi solemnis, ne u smislu koncepcije djelâ, nego u tome kada tim djelima treba ravnati. To je pravi kamen spoticanja za sve dirigente. On je smatrao da s tim djelima treba početi u mladim danima i izvoditi ih cijeloga života, dok je moje stajalište da treba savladati sve skladbe Ludwiga van Beethovena i tek na kraju pred sebe staviti Devetu i Missu solemnis.

Kako ste birali djela za svoju oproštajnu sezonu? Je li riječ o skladbama koje ste još jednom htjeli izvesti, s kojima ste na neki način povezani?

Upravo tako, na taj sam način birao. Zanimljivo je da sam počeo s čak dva Rekvijema, Mozartovim i Faureovim, a završio s monumentalnim Verdijevim Rekvijemom. Operom Betly Gaetana Donizettija oprostio sam se s Operom bb. Jedina nova skladba koju sam temeljito pripremao sam, a potom sa Simfonijskim orkestrom Hrvatske radiotelevizije u dvorani Lisinski, bila je Brucknerova Sedma simfonija. U uvodnom dijelu bio je izveden i njegov Te Deum. Uslijedio je zatim koncert u ciklusu Sfumato s djelima Ive Brkanovića, Ive Paraća i Borisa Papanadopula, te Liturgija sv. Jovana Zlatoustog Stevana Stojanovića Mokranjca s akademskim zborom Ivan Goran Kovačić.

Skladbu istog imena iz skladateljskog pera Sergeja Rahmanjinova izveo sam sa Slovenskim komornim zborom na njihovo inzistiranje, pred prepunim auditorijem u Ljubljani.

U Zagrebačkoj katedrali ravnao sam izvedbom Bachove monumentalne Muke po Ivanu sa Zagrebačkom filharmonijom i zborom Ivan Goran Kovačić. Na pretposljednem koncertu u Hrvatskom glazbenom zavodu gošća mi je bila pijanistica svjetskoga ugleda Dubravka Tomšić koja je izvela Mozartov, u našoj sredini rijetko izvođeni Krunidbeni koncert, te Andante spianato i Veliku polonezu Frédéricica Chopina u inačici s orkestrom. Kao što sam na početku spomenuo, veličanstveni Verdijev Rekvijem s hrvatskim solistima u HNK-u izveden je na samome kraju.

Zanimljiva je konstatacija Ennija Stipčevića da ste Vi jedan od zaslužnih umjetnika zahvaljujući kojima je starija hrvatska glazba ušla u standardni repertoar domaćih izvođača. Kako to komentirate?

Na Varaždinskim baroknim večerima bio sam u organizaciji i programskome vodstvu punih 36 godina. Ravnatelj sam bio od 1994. do 2006., ali otpočetak sam vodio programski savjet koji se kasnije sjedinio s organizacijskim savjetom. Moto Baroknih večeri bio je da se svake godine mora izvesti nešto novo iz hrvatske

glazbene baštine. Uspješno ili ne - to prepuštam drugima. Velika je zasluga u tome bila akademika Lovre Županovića, Ennio Stipčević je bio njegov student te smo zahvaljujući njemu, svake godine imali prilike nešto predstaviti. Nekada se tiskalo, nekada snimalo, čak i objavljivalo na pločama.

Lovro Županović je uvijek isticao da je učinio prvi korak, a ako netko smatra da može doprinijeti da to djelo ili neka druga djela istoga skladatelja mogu u boljem svjetlu doći u javnost, ima početak. Nažalost, odjeka nije bilo, osim kod Ennija Stipčevića.

Kako ispunjavate svoje dane sada kada se glazbom više ne bavite kao izvođač?

Sada uživam, odlazim na koncerte na koje želim. I to činim bez stresa. Iako sam sada u mirovini imam mnogo posla, različitih obveza. Baš sam jučer imao Tribinu u Gradskoj knjižnici koja se zove Žive knjige. Sudjelujem i u različitim žirijima.

Nažalost, živim na posljednjem katu zgrade, pa mi je sve teže izlaziti. Smatram da sam otišao u zadnji čas. Nitko mi ne vjeruje. Zvali su me iz Beograda, Ljubljane i Zagreba s riječima „Znamo da ste imali oproštajni koncert, ali mislili smo da ćete i dalje dirigirati!“ na što sam odgovorio da oproštajni koncert onda ne bi imao smisla!

Ragovor vodio Dario Poljak

OSVRTI NA KONCERTE

Aljoša Jurinić održao recital u ciklusu Pleyel Svetislava Stančića 19. svibnja 2017.

Osim što je u prošloj godini predstavio svoj prvi nosač zvuka (live snimku njegova recitala u Zagrebu nakon povratka sa sjajnog plasmana u finalu Chopinova natjecanja u Varšavi) i održao recital u ciklusu Lisinski subotom, zagrebačkoj se publici predstavio i na povijesnom klaviru Svestislava Stančića.

Spretno i kompatibilno, gotovo pripovjedno bio je sastavljen program Jurinićeva jednodijelnog recitala. Njegov je oslonac bio na otvorenim mogućnostima tonskog nijansiranja i isticanju bogatstva zvukovnosti dragocjenog instrumenta što je umjetnikov pravi izbor. Recital je otvorio akvarelnim dodirima skladbe *Mélancolie* Blagoja Berse. Velika forma je bila zastupljena opsežnom Sonatom u A-duru, D. 664 Franza Schuberta. U njoj je osobitu pozornost posvetio detalju kao da je riječ o toliko cijenjenim autorovim ciklusima pjesama ili minijaturama, a nešto manje simfonizirajućoj potki velike tonske građevine.

Slijedila su dva originalna i vrlo efektivna priloga, vjerojatno prvi put izvođena pred ovdašnjom publikom. (...) Sasvim nova skladba bila je vrlo efektivna, sažeta i zamisljiva nabijena, dvostavačna Peta sonata za klavir izraelskog skladatelja američkog obrazovanja Avnera Dormana i s izrazitijim francuskim utjecajima. Virtuozni zamah njezinog stavka *Presto volando* pravi je jednostavni gušt neprijeporne vještine Aljoše Jurinića.

Na tome je tragu bila i *Toccata* na temu *L'homme armé* kanadskog skladatelja Marc-Andrea Hamelina. Recital je završio s drugom knjigom *Slika (Images)* Claudea Debussyja. Tri Slike: *Zvona kroz lišće*, *Mjesec silazi na negdašnji hram* i *uznemirene Zlatne ribice* bile su pravi izazov za Jurinićev prikaz tonskog bogatstva u otmjenim potezima suverenog vladanja instrumentom.“

(Maja Stanetti za portal *Klasika.hr*, 7. lipnja 2017.)

Večeri na Griču ugostile Tomislava Mužeka

Operni pjevač zamjetne karijere i nesvakidašnje pouzdanosti priredio je istraživačku večer glazbe koju voli slušati - od talijanske *kancone*, argentinskog tanga, popularne glazbe do domaćih sjevernjačkih pjesama i *Suza za zagorske brege*. Njih, kaže, „nikad službeno ne pjeva“. No u dvije večeri na neki je način očito postalo službeno. Wagnerov Erik i Kormilar iz Bayreutha, Verdijev Don Carlo u zadnjem nastupu u zagrebačkom HNK-u, nadasve izražajan pjevač *Lieda* preobrazio se u vrhunskog interpreta takozvane lake glazbe. Bilo da vodi iz svoje vizure kroz *kancone* ili se referira na nezaboravne hitove Arsena Dedića, Drage Diklića ili Đorđa Balaševića. Vjerojatno nitko od njih ne bi bio nezadovoljan novim ruhom svojih skladbi. (...) u raznolikom izboru svojih i općenito omiljenih pjesama, popularnih i nimalo nezahtjevnih štikleca, Mužek stavlja svoj neponovljiv umjetnički pečat. Uvjerljive interpretacije iz jednoga broja u drugi. I valja priznati da njegova umjetnička, pjevačka svestranost nije za pitanja već za pristajanja bez ostatka. Ako se o ukusima uopće smije raspravljati, Mužek ima kriterij i dobro osiguranu granicu (nikako ne bodljikavom žicom) dobra ukusa. U svemu je tu odmjerena i gospodska otmjenost. Upustio se on s lakoćom i u govornjiva vodiča kroz program. Mala doza zdrava sentimenta u tome je oplahnula pozorne slušateljke. (...)

(Maja Stanetti za *Vijenac*, 20. srpnja 2017.)

OSVRTI NA KONCERTE

Rastanak od 4. međunarodnog ciklusa Orgulje sv. Marka 18. listopada 2017.

Koncert naslovljen Abschiedsmusik ili Glazba rastanka donio je pomno izabran program u kojem su sudjelovali glavni orguljaš crkve sv. Marka i umjetnički voditelj ciklusa, Pavao Mašić, sopranistica Monika Cerovčec i basbariton Krešimir Stražanac. Pavao Mašić solistički je izveo transkripciju Čari Velikoga petka iz 3. čina glazbene drame Lohengrin Richarda Wagnera u obradi Edwina H. Lemarea te Fugu u as-molu Johannesa Brahmsa. Na orguljama je basbaritona Krešimira Stražanca vješto pratio u izvedbi Četiriju ozbiljnih pjesama, op. 121 Johannesa Brahmsa, a sopranisticu Moniku Cerovčec u interpretaciji Četiriju posljednjih pjesama, op. posth. Richarda Straussa. Važno je istaknuti da je samostalno napravio orguljske transkripcije Brahmsovih i Straussovih solopjesama.

„(...) Jasna attacca klavirskih batića kod Pavla Mašića bila je prenesena u niz zvukovnih ploha koje zamagljenim harmonijama pružaju diskretnu potporu izvrsnoj interpretaciji Krešimira Stražanca. (...) Bas-bariton Krešimir Stražanac suvereno vlada zahtjevnim Brahmsovim solo pjesmama. Izvrsna dikcija, vrhunsko oblikovanje svakoga tona i nadasve iznimna količina emocija krase Stražančevu interpretaciju ovoga djela, koja baca sasvim novo svjetlo na Brahmsovu partituru.

Potom je Pavao Mašić izveo još jedno Brahmsovo djelo, Fugu u as-molu, u kojoj je nastavio s predstavljanjem različitih boja koje mogu ponuditi orgulje s kojima se gotovo svakodnevno susreće (...) Izborom registara Pavao Mašić nije se znatno odmaknuo od ugođaja koji je ponudio u ranijim transkripcijama uklopivši u ostatak

programa to jedino izvorno orguljsko djelo i učinivši tako program jedinstvenom, homogenom cjelinom. (...)

U marketingu se koncerti nerijetko (pr)oglašavaju preuveličanim, pa čak i pogrešnim epitetima, no ovaj koncert nakon njegova završetka moguće je bez zadržke nazvati vrhunskim glazbenim doživljajem.“

(Dario Poljak za Vijenac, 26. listopada 2017.)

Klavirski duo D&B nastupio u crkvi St. Martin-in-the-Fields u Londonu 12. siječnja 2018.

Londonska crkvi St. Martin-in-the-Fields, koja se nalazi na Trafalgarskome trgu u Londonu, poznata je kao jedno od londonskih koncertnih žarišta. Njeguje dva važna ciklusa - večernje i podnevne koncerte (Evening i Lunchtime

Concerts). U sklopu potonjega ciklusa nastupio je Klavirski duo D&B, koji čine pijanisti i supružnici Dubravka Vukalović i Bruno Vlahek. Predstavili su se djelima Chabrieria, Saint-Saënsa, Ravela, Vlaheka, Albéniza, de Falle i Piazzolle. S obzirom na to da se popularni dnevni koncertni ciklus održava najčešće u sklopu suradnje s ambasadama i kulturnim institutima stranih država u Ujedinjenom Kraljevstvu, duo D&B na ovome je koncertu predstavio Ibersko i latinskoameričko glazbeno društvo. Osim u Londonu, ovaj će duo nastupiti diljem Europe, Sjeverne Amerike i Azije, uključujući i nastup u novoj Operi u Dubaiju. (D. P.)

NATJECANJA

Ivan Krpan pobjedio na Međunarodnom pijanističkom natjecanju Ferruccio Busoni

Na uglednom talijanskom pijanističkom natjecanju, koje nosi ime talijanskoga pijanista i skladatelja 20. stoljeća, Ferrucija Busonija, ove je godine pobijedio mladi hrvatski pijanist Ivan Krpan. Dvadesetogodišnji pijanist studira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Rubena Dalibaltayana. Njegove je nastupe zamijetio žiri nagrade Ivo Vuljević, koju mu je dodijelila Hrvatska glazbena mladež 2015., a godinu kasnije priznanje mu je uručila i Zagrebačka filharmonija svojom Nagradom za mladog glazbenika godine.

Vrhunski je mladi glazbenik morao proći kroz nekoliko etapa. Prednatjecanje je u Bolzanu održano u kolovozu 2016., nakon čega je izabrano 25 pijanista iz cijeloga svijeta, koji su nastupili u dvama izlučnim krugovima. Potom je u finale izabrano šest pijanista, koji su 29. kolovoza i 1. rujna nastupili uz gudački kvartet iz Cremona te uz Orkestar Haydn.

Osim prve nagrade, Ivan Krpan osvojio je i Nagradu Alice Tartarotti te nagradu Keyboard Trust Development Prize.

Uspjesi mladoga pijanista Ivana Vihora Krsnika Čohara

Riječanin Ivan Vihor Krsnik Čohar školovao se u rodnome gradu u Glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova u razredu Ane Dražul, maturiravši 2013. Potom odlazi na školovanje u talijanski grad Bergamo u razred Marca Giovanettija gdje je diplomirao tri godine kasnije. Nastupao je u Italiji, Hrvatskoj, Francuskoj, Austriji i Sloveniji, a dobitnik je i brojnih nagrada.

Najveće iznenađenje hrvatskoj publici priredio je prošle jeseni kada je pobijedio na Međunarodnom natjecanju mladih glazbenika Ferdo Livadić u okviru Samoborske glazbene jeseni, istovremeno na tom natjecanju osvojivši i Nagradu Grada Samobora za najbolju interpretaciju djela hrvatskoga skladatelja. Tako je postao drugi mladi glazbenik u povijesti natjecanja Ferdo Livadić koji je odnio obje nagrade. Sve se to odigralo samo dva dana nakon što je u Zagrebu proglašen pobjednikom Hrvatskog natjecanja mladih glazbeih umjetnika Papanadopulo u kategoriji klavira.

Karlo Ivančić osvojio prvu nagradu u Poljskoj

U okviru 2. međunarodnog pijanističkog natjecanja Krystian Tkaczewski, koje se održalo do 25. do 28. srpnja 2017. u poljskome gradu Busko-Zdróju, Karlo Ivančić osvojio je prvu nagradu. Pijanist mlađe generacije tako je poljsku nagradu pribrojio brojnim dosadašnjima koje je osvojio u Hrvatskoj i inozemstvu. Među njima se ističu i dvije druge nagrade osvojene u Italiji, na pijanističkim natjecanjima u Bresciji te gradu San Donà di Piave.

Diskografija

Ruben Dalibaltayan i projekt Bersa

Armenski pijanist Ruben Dalibaltayan u Hrvatskoj je prvi put nastupio 2003. kada je na Međunarodnom pijanističkom natjecanju Svetislav Stančić osvojio drugu nagradu. Tada počinje i njegova povezanost sa Zagrebom, odnosno Hrvatskom. U međuvremenu je postao i profesorom klavira na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, čiji studenti postižu velike uspjehe - među njima je i Ivan Krpan, pobjednik Busonijeva natjecanja u Italiji. Kao sudionik glazbenog života u Hrvatskoj, pažnju pridaje i domaćim skladateljima. Projekt integralne izvedbe opusa Blagoja Berse u koji se upustio u Hrvatskome glazbenom zavodu zabilježen je i objavljen na dvostrukom nosaču zvuka u nakladi Cantusa, 2016. te u sunakladništvu s Hrvatskom radiotelevizijom i Hrvatskim glazbenim zavodom. Rubenu Dalibaltayanu za taj je nosač zvuka dodijeljena Godišnja nagrada Vladimir Nazor Ministarstva kulture, 22. svibnja 2017.

Višestruko važan dvostruki album klavirskog opusa Blagoja Berse plod je zamašnog i temeljitog projekta započetog 1999. na kojem je surađivala velika ekipa znanstvenika i glazbenih suradnika čiji je zadatak bio objaviti sabrana djela Blagoja Berse. (Dario Poljak)

Izdavač: Cantus d.o.o (98905200782), 2016.

Novi nosač zvuka Martine Filjak

Bez premca najuspješnija hrvatska pijanistica mlađe generacije, Martina Filjak, objavila je novi nosač zvuka za izdavačku kuću Solo Musica, u distribuciji velike tvrtke Sony Music.

„ (...) Svoja je glazbena promišljanja, najdraže skladbe i viziju idealne glazbene osobne karte ostvarila na prvom albumu nakon petogodišnje stanke. Ovdje je ona „sama svoja majstorica“ - ne samo da je odabrala djela koja izvodi i čiju snimku producira (snimljeno u talijanskom studiju Bartok u gradiću Bernareggio kraj Milana) nego je istodobno odabrala dizajn omota, dala ideju za koncept svoje fotografije s „iščupanim“ tipkama u ruci (autor fotografije poznati je hrvatski fotograf Romano Grozić) te napisala popratni tekst u knjižici na njemačkom i engleskom jeziku. Tu spaja moderno s klasičnim, romantično s neobuzdanim, povijesno s aktualnim i apsolutno stvara vezu glazbe s kojom se bavi s današnjim nemirnim vremenima sumnji i propitkivanja. Potencijalnoga konzumenta izdanja Martina će možda šokirati naslovom teksta u privitku u kojemu citira Beethovenove riječi zapisane uz njegov 16. gudački kvartet, op. 135: „Muss es sein? - Es muss sein! Mora li biti tako? - Mora!“ Odmah na početku rješava bilo kakvu zabludu glede sigurnosti u svoj životni i profesionalni izbor. Mora li se baviti glazbom? - mora, konstatira umjetnica, jer je bez nje ne bi ni bilo. Tu vrstu bezuvjetne posvećenosti potrebno je shvatiti pri slušanju za njezin dosadašnji umjetnički put tako tipičnih djela s kojima se već godinama druži na koncertnim recitalima. U program nas uvodi Lisztova transkripcija Bachovih orguljskih Preludija i fuge u a-molu, barokna tekstura ublažena romantičarskim

duhom u bojama i virtuoznoj bravuroznosti oca modernog pijanizma. Tu se Martina predstavlja kao pijanistica ozbiljnih namjera, maksimalno poštujući dvostrukost skladateljskih slojeva. Slijedi središnje djelo, opsežna 1. klavirska sonata u fis-molu Roberta Schumanna (...). Djelo je pijanistici pružilo mogućnost da na klavijaturi „propjeva“ na više razina, pokaže bogatstvo boja i izraza te sposobnost naglih promjena ozračja i raspoloženja. U trećem je djelu na izdanju, mladenačkoj 1. sonati u f-molu, op. 6 devetnaestogodišnjeg Aleksandra Skrjabinina naglasak na njezinoj vrhunskoj sviračkoj tehnici, snazi prodiranja u bogat zvukovni volumen, ali i sposobnosti uživljanja u ekspresionistički skladateljski psihogram dramatičnoga djela. (...)

Izdavač: Solo Musica (SM 249), prosinac 2016.

(Jana Haluza za Vijenac, br. 608, 27. lipnja 2017.)

Diskografija

Rekvijem Mauricea Durufléa pod ravnanjem Ivana Repušića na nosaču zvuka Bavarskoga radija

Ivan Repušić već je odavno počeo graditi svoju uspješnu karijeru u Njemačkoj. Od 2010. proglašen je prvim Kapellmeisterom Državne opere u Hannoveru, koja ga je 2015. izabrala i za svojeg novog generalnog glazbenog ravnatelja. Tu dužnost obnaša od početka kazališne sezone 2017./2018. Istovremeno je Ivanu Repušiću počeo mandat u okviru još jedne ugledne njemačke institucije: 2016. proglašen je novim šefom-dirigentom Münchenskog radijskog orkestra. S tim je orkestrom već nekoliko puta nastupio, a jedan od koncerata, održan 17. ožujka 2017. objavljen je u rujnu iste godine na nosaču zvuka u izdanju Bavarskoga radija (BR-KLASSIK). Riječ je o njegovu prvom CD-u koji objavljuje ta izdavačka kuća. Bavarski radio odnedavno se aktivnije plasirao na tržište nosača zvuka donoseći najčešće zvučne zapise zabilježne uživo na koncertima snimanima i za potrebe radija, što je slučaj i s prvim nosačem zvuka Ivana Repušića za tu diskografsku kuću. Program koji obuhvaća jest *Rekvijem Mauricea Durufléa* i *Gregorijanski koncert Ottorina Respighija*. U solističkoj podjeli *Rekvijema* pjeva i nagrađivani hrvatski bariton Ljubomir Puškarić. (Dario Poljak)

Izdavač: BR-KLASSIK (B07581YBFF), 2017.

Umijeće fuge u Šibeniku, Zagrebu i Beogradu, a potom i na nosaču zvuka

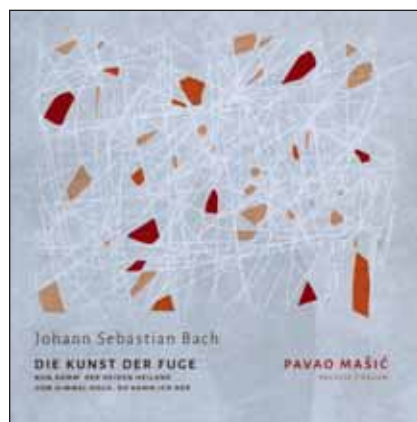
Die Kunst der Fuge ili u prijevodu Umijeće fuge Johanna Sebastiana Bacha predstavlja izazov brojnim glazbenicima, ali i ansamblima. Hrvatska publika tu je nedovršenu Bachovu zbirku imala prilike čuti u brojnim različitim izvedbama od čembalističkih (koje je priredila Višnja Mažuran) do komornih (u izvedbi Zagrebačkog kvarteta). Tim se izvedbama pridružio orguljaš i čembalist Pavao Mašić, koji je Umijeće fuge izveo u Franjevačkoj crkvi u Šibeniku, 29. travnja, a potom i u zagrebačkoj crkvi sv. Marka na Gornjem gradu, 2. svibnja 2017. Uslijedio je potom poziv i na Festival rane muzike u Beogradu, gdje je 20. lipnja ponovno izveo čuvenu Bachovu zbirku.

Stoga se čini sasvim prirodnim da je Pavao Mašić Umijeće fuge odlučio zabilježiti i na nosaču zvuka. Objavila ga je tvrtka Croatia Records, za koju je Pavao Mašić do sada već snimio dva CD-a: 1685 na čembalu i orguljska djela Anđelka Klobučara na orguljama zagrebačke katedrale. Potonji je album donesen na dvostrukom CD-u, baš kao i Umijeće fuge Johanna Sebastiana Bacha. Snimka je zabilježena u crkvi sv. Marka na zagrebačkom Gornjem gradu, u kojoj je Pavao Mašić glavni orguljaš. S obzirom na to da je posljednja fuga, *Contrapunctus 14*, nedovršena, Pavao Mašić na ovome je CD-u donio njezine dvije inačice: izvornu i rekonstruiranu, koju potpisuje mađarski muzikolog Zoltán Göncz.

Album je objavljen i predstavljen u vrijeme došašća, stoga je prigodno na drugome CD-u orguljaš donio još Bachovih djela: niz koralnih preludija na adventski koral *Nun Komm, der Heiden Heiland* (Sad dođi, spasitelju pogana, BWV 659 D 661) te *Kanonske varijacije na božićni napjev Vom Himmel Hoch, da komm Ich her* (S nebeskih visina, BWV 769).

Pavao Mašić se osim na orguljama u prošloj godini posvetio integralnom izvođenju Bachovih zbirki i na čembalu. Na Festivalu Radovljica u Sloveniji na dvama koncertima, održanima 18. i 19. kolovoza izveo je zbirku *Clavierübung I*, u kojoj se nalazi šest partita. Isti program predstavio je i u Beogradu 2. i 3. studenog 2017. (Dario Poljak)

Izdavač: Croatia Records (6080069), studeni 2017.

Diskografija

Goran Filipec svira Scarlattija

Nakon što je njegov nosač zvuka s glazbom Franza Liszta osvojio uglednu nagradu Grad Prix Društva Ferenc Liszt iz Budimpešte, izdavačka kuća Naxos objavila je još jedan nosač zvuka Gorana Filipeca. I ovaj je u cijelosti posvećen jednome skladatelju - Domenicu Scarlattiju. Riječ je o 19. po redu nosaču zvuka koji je dio velikog projekta objavljivanja svih Scarlattijevih sonata izvedenih na klaviru.

„Devetnaesti svezak sonata za instrumente s tipkama Domenica Scarlattija u adaptaciji za klavir uključuje dvadeset i jednu [sonatu] napisanu u poprilično kratkom jednostavačnom formatu. Kao što se običava reći, njegovo je pisanje bilo očito namijenjeno čembalu, što nigdje nije očitije nego u njegovim kratkim djelima. Brze ljestvice u F-duru (K 482) ne mogu biti prenesene na klavir bez gubljenja lomljive briljantnosti čembala. Ipak, u mračnim danima kada su povijesno obaviještene izvedbe postale rijetke, ova su se djela mogla čuti na klaviru. Stoga se mora dodati da je hrvatski pijanist, Goran Filipec - kao što je pokazao na svojem nosaču zvuka s Lisztom za Naxos - briljantni tehničar čiji su prsti minuciozno precizni da možete prihvatiti njegovo vrtložno čitanje radosnoga C-dura (K 486) i briljantnosti koju ponavlja u G-duru (K 432). Manje aktivne sonate nisu jednako uspješne, uz iskušenje za dodavanjem romantičke topline, u sonate kao što je A-dur (K 499). Čak i s ovom rezerviranošću, ovo je jedan od najpoželjnijih diskova u seriji.“ (David Denton za David's Review Corner, lipanj 2017., prev. D. P.)

Izdavač: Naxos (8.573590), lipanj 2017.

Nataša Antoniazzo i Mia Elezović u potrazi za Goetheovom Mignon

Ne pruža se često prilika domaćim solopjevačima za bavljenje solopjesmom. Uprvaio toj (na hrvatskim pozornicama nepravedno zapostavljenoj) glazbenoj vrsti svoj je najnoviji album posvetila mezzosopranistica Nataša Antoniazzo uz Miju Elezović za klavir. Izdavačka kuća Bella Musica Edition, odnosno njezina etiketa Antes Edition objavila je njihov nosač zvuka naslovljen Mignon. Riječ je o solopjesmama u kojima tekst potječe iz tzv. razvojnog romana Johanna Wolfganga von Goethea, Naukovanje Wilhelma Meistera.

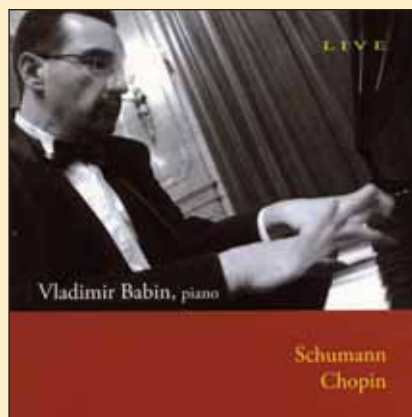
U radijskoj emisiji Život glazbe emitiranoj na Trećem programu Hrvatskoga radija, 31. ožujka 2017., autor Davor Schopf o CD-u je rekao: „(...) odabir, nastao u suradnji s pijanisticom Mijom Elezović, obuhvaća četiri Goetheove pjesme Mignon koje su uglazbili Franz Schubert, Ludwig van Beethoven, Petar Iljič Čajkovski, Robert Schumann, Hugo Wolf, Alban Berg i Franz Liszt. Izvedbe slijede i sugestivno izražavaju prevladavajuće ugođaje Goetheovih stihova - čežnju za idealom mira, ljubavi i sreće, neostvarene želje, težnju za toplinom doma, utjehom, razumijevanjem srodne duše - sve ono za čime je čežnula Mignon, a Nataša Antoniazzo oslikala bojama, registrima i preljevimima prekrasna glasa.“

„(...) u golemoj konkurenciji iz cijelog svijeta,iskusni njemački producenti odmah su prepoznali umjetničku kvalitetu njihovih interpretacija antologijskih pjesama. Uskoro slijede i promocije albuma u Njemačkoj i RH.“ (Branimir Pofuk za Večernji list, 1. veljače 2017.)

Izdavač: Bella Musica Edition - Antes Edition (BM319298), 2017.

Diskografija

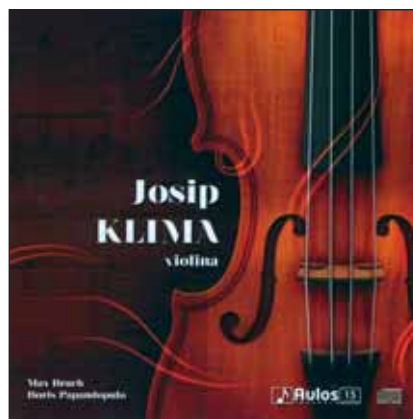
Vladimir Babin, dobitnik Nagrade Milka Trnina 2017. predstavlja sasvim osebujnu umjetničku ličnost. Ono što ga posebno izdvaja iz njegove generacije jest njegov izniman dosluh s jazzom, te neobičan dar za improvizaciju, što je razvidno na nekim njegovim kompaktnim pločama. O njegovim umjetničkim dosezima u klasičnom repertoaru, briljantnim vladanjem klavirom i iskonskim poniranjem u sadržaj djela koja izvodi, sve je već više-manje znano i opetovano potvrđeno na mnogim njegovim koncertima, ali po još jednoj iznimnoj osobini, on je u našoj sredini jedinstven. Naime, svih ovih pet kompaktnih ploča koje smo uvrstili u Glazbeni vjesnik, snimljene su live, dakle, direktno na koncertima, samo s minimalnom doradom zvuka prilikom masteringa, ali bez ikakve naknadne korekture samog sviranja. A sviranje je besprijekorno! Svaka čast uz velike čestitke!

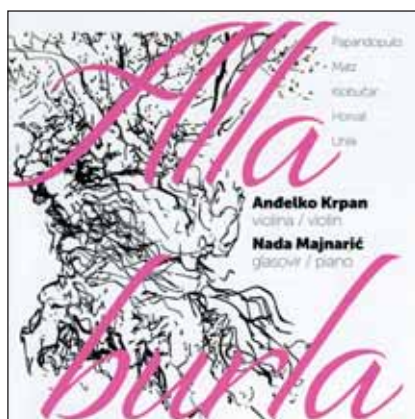
Diskografija

Aljoša Jurinić
Chopin alive
Izdavač: Cristoforium Art

Josip Klima
Max Bruch, Boris
Papandopulo
Izdavač: Aulos,
Varaždin

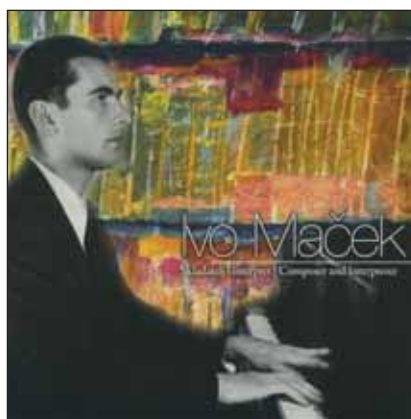
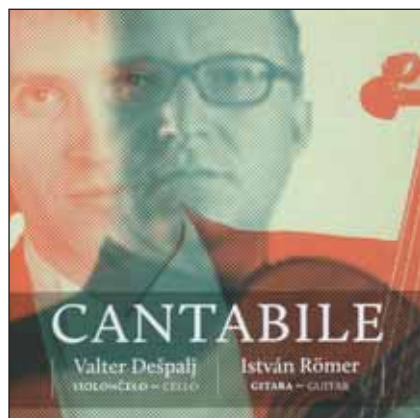

Andelko Krpan, violina
Nada Majnarić, glasovir
Alla burla
Izdavač: Croatia records

Andelko Krpan, violina
Nada Majnarić, glasovir
Miniatures
Izdavač: Croatia records

Cantabile
Valter Dešpalj, violončelo
Istvan Romer, gitara
Izdavač: Croatia records

Ivo Maček
Skladatelj interpret
Izdavač: Croatia records

Ljetni festivali na obali

Izvan okvira velikih nacionalnih festivala (u Dubrovniku, Splitu, Osoru i Varaždinu), glazbenici su pokrenuli i niz manjih, ali nipošto manje važnih festivalskih zbivanja.

Dubrovnik u pozno ljeto

Nakon što se spusti zastava s natpisom Libertas s Orlandovog stupa na Stradunu, označavajući kraj Dubrovačkih ljetnih igara, glazbenici bisera Južne Dalmacije ne prestaju s radom. Godine 2013. osnovan je Međunarodni festival Dubrovnik u pozno ljeto, koji će se ove godine održati šesti put zaredom. Riječ je o festivalu u organizaciji Dubrovačkog simfonijskog orkestra, a uključuje 15 događanja 15 simfonijskih i komornih koncerata te recitala na najpoznatijoj koncertnoj pozornici u Dubrovniku, u atriju Kneževa dvora. Glazbeni direktor je austrijski dirigent Christoph Campestrini. Prošlogodišnje izdanje održano je od 26. kolovoza do 22. rujna. Na otvaranju festivala uz Dubrovački simfonijski orkestar nastupili su Dubrovački komorni zbor i Oratorijski zbor crkve sv. Marka „Cantores sancti Marci“ iz Zagreba, sopranistica Monika Cerovčec i bariton Leon Košavić, nakon čega su uslijedili koncerti glazbenika poput pijanistice Dubravke Tomšić Srebotnjak, pijanista Rubena Dalibaltayana, violinistice Đane Kahrman, klarinetista Radovana Cavallina i violinista Dmitrija Sinkovskog. Festival je zaključila jedna od najpoznatijih hrvatskih pijanistica u inozemstvu, Martina Filjak.

Korkyra Baroque 2017.

Jedini festival posvećen ranoj glazbi koji se odvija u Dalmaciji jest Međunarodni korčulanski festival Korkyra Baroque. Njegovo je šesto izdanje održano od 2. do 12. rujna 2017. Umjetnička ravnateljica, violinistica Laura Vadjon, predstavila je niz inozemnih ansambala kao što su The London Handel Playærs, Schikaneders Jugend i Il terzo suono. Na festivalu je sudjelovao i ansambl Antiphonus, ali i Hrvatski barokni ansambl, koji se predstavio s različitim programima od kojih je nekoliko vodio ugledni talijanski violinist Enrico Onofri.

Večeri u sv. Donatu

Zadarski ljetni festival, Večeri u sv. Donatu prošle je godine donio bogat program. Svečano otvorenje upriličeno je koncertom naslova Opera je u zraku na kojem je uz Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije pod ravnanjem Ivana Repušića nastupio niz sjajnih domaćih solista: sopranistica Evelin Novak, mezzosopranistica Jelena Kordić, tenor Tomislav Mužek i bas Ante Jerkunica.

Od 13. srpnja do 10. kolovoza nastupili su koncertni majstor Londonskog simfonijskog orkestra, Roman Simović i njegova supruga violistica Milena Simović, zatim Zbor HRT-a i barokni instrumentalni ansambl pod ravnanjem Tomislava Fačinija, Zagrebački kvartet, talijanski ansambl Il sogno barocco, Zadarski kvartet klarineta, violinistica Eva Mach i udaraljkaš Marko Mihajlović, gitarist Krešimir Bedek i violinist Martin Draušnik, a na kraju i violinist Nemanja Radulović s ansamblom Synergia6. Središnji događaj festivala svakako je bio koncert Zadarskog Komornog orkestra, Zbora HRT-a i Akademskog zbora Ivan Goran Kovačić uz ranije navedene oprene soliste pod ravnanjem Ivana Repušića s izvedbom 9. simfonije Ludwiga van Beethovena.

Novi koncertni prostor u Zadru - obnovljena Koncertna dvorana braće Bersa

Nakon niza godina zapuštenosti uslijed ratnih stradanja, obnovljena je zadarska Koncertna dvorana braće Bersa. Svečano je otvorena 17. veljače prošle godine koncertom uglednog njemačkog kontratenora Andreasa Scholla (kojemu je to bio prvi nastup u Hrvatskoj!) te domaćoj publici već znanog gitarista i lutnjista Edina Karamazova. Zadarski kulturni i glazbeni život tako je od sada obogaćen još jednim prostorom u kojem se mogu odvijati raznolika događanja.

Novi članovi HDGU-a primljeni 2017.

Ivan Vihor Krsnik Čohar, klavir
Darko Kristović, orgulje
Rea Alaburić, sopran
Milan Hibšer, orgulje
Franjo Bilić, čembalo
Krešimir Starčević, klavir
Ivan Krpan, klavir
Latica Anić, violončelo
Mateja Šarlija, flauta
Marin Limić, klavir
Anna Granik, klavir
Katarina Livljanić, mezzosopran
Chiara Jurić, klavir
Tatjana Plamenac, sopran
Ivan Škreblin, klavir
Vesna Radinčić, klarinet
Sofija Cingula, sopran
Mila Soldatić, sopran
Damir Smerdel, dirigiranje
Lana Janjanin, klavir
Ladislav Vrgoč, tenor
Vesna Coufal Jaić, sopran

51. tribina Darko Lukić 2017./2018.

30. listopada 2017. Fabio Jurić, violončelo i Chiara Jurić, klavir
6. studenog 2017. Ivan Krpan i Paula Ropuš, klavirski duo
20. studenog 2017. Marko Zavišić, klarinet i Domagoj Guščić, klavir
21. prosinca 2017. Marta Schwaiger, sopran i Domagoj Guščić, klavir
15. siječnja 2018. Hiwote Tadesse, viola i Domagoj Guščić, klavir
29. siječnja 2018. Sandro Vešligaj, klavir
5. veljače 2018. Nikola Cerovečki, orgulje
12. veljače 2018. Abdul-Aziz Hussein, klarinet i Valentina Čanžar, klavir
26. veljače 2018. Iva Ledenko, oboa i Domagoj Guščić, klavir
5. ožujka 2018. Katarina Kutnar, violina i Ivan Galić, klavir
19. ožujka 2018. Ana Votoupal, flauta i Ivan Batoš, klavir
16. travnja 2018. Koncert nagrađenih na 50. Tribini „Darko Lukić“
7. svibnja 2018. Dodjela nagrada i koncert nagrađenih na 51. Tribini „Darko Lukić“

In memoriam

U spomen na preminule članove HDGU-a

Piše: Višnja Mažuran

Dirigent **Vladimir Benić** (Sušak, 1922. - 2017.) uživao je veliki ugled u hrvatskoj kulturi zahvaljujući svojoj dugogodišnjoj karijeri, tijekom koje je slovio za osobu velike kulture i rijetkog poznavatelja glazbe, koju je uvijek stavljao na prvo mjesto. Najveća dostignuća zabilježio je kao dirigent, dirigirajući širok repertoar - od opere do simfonijske literature, u domovini i u svijetu. To je bila njegova prava i najjača vokacija, a sposobnosti i talente proširivao je i u održavanju nekih važnih funkcija u ustanovama od velikog značenja za hrvatsku kulturu. Bio je intendant Opere HNK u Zagrebu, voditelj programa najveće glazbene ustanove, zagrebačke Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog, a obnašao je i odgovornu dužnost u okviru Fonda Lovro i Lilly Matačić, za čije je osnivanje jedan od zaslužnih.

Do svojih posljednjih snaga, već u poznim godinama, bio je djelatna, radišan i zainteresiran za sva glazbena događanja u Zagrebu i šire, a nerijetko je djelovao kao savjetnik kojeg su svi rado prihvaćali. Veliko profesionalno iskustvo omogućilo mu je pristup i među članove međunarodnog žirija na Natjecanju mladih dirigenata Lovro Matačić, u čijem je nastajanju u Zagrebu bio jedan od arbitara i osnivača.

Bio je počasni član Hrvatskog društva glazbenih umjetnika, dobitnik Nagrade Milka Trnina i rado viđen gost na Skupštinama Društva. Njegovom smrću ostaje praznina u hrvatskoj glazbenoj kulturi, a nama ostaje zadaća da ga ne zaboravimo i da njegovo ime bude trajno sačuvano u našem sjećanju.

Oprostili smo se od **Nade Puttar-Gold** (1923. - 2017.), velike umjetnice koja nam je za svoga dugog života svima bila uzorom. Bila je primadona sa svim odlikama koje taj naziv podrazumijeva; dugogodišnja članica opernog ansambla HNK u Zagrebu u vrijeme tzv. zlatnog doba zagrebačke Opere te redovita gošća velikih europskih opernih kuća. Njezinu je tridesetogodišnju umjetničku karijeru obilježio vrlo rani uspon i kontinuirano zadržavanje na visokoj umjetničkoj razini. Otpjevala je pedesetak uloga i nastupila oko tisuću puta na koncertima i u operama. Debitirala je već 1949. u zagrebačkome HNK-u, dok je godinu kasnije pobijedila na pjevačkom natjecanju u Verviersu u Belgiji.

Po povratku u rodnu zemlju intenzivno je gradila repertoar i stvarala uloge po kojima će postati slavna. Njen glas velika raspona i uzbudljive ljepote, omogućio joj je nezaboravne nastupe u reprezentativnim ulogama kao što su Amneris, Dalila, Orfej, Mila Gojsalića, Azucena, Santuzza, Eboli, Carmen, ali i Wagnerova Kundry i jedna od Walküra. Bila je nezamjenjiva umjetnica u opernoj sezoni u Zagrebu, kao i na opernim produkcijama na Splitskom ljetu. U zagrebačkoj je Operi djelovala do kolovoza 1956. kada ju je na jednoj od predstava čuo Karl Ebert, intendant berlinske Opere, te ju je angažirao kao stalnu članicu. Iz Berlina odlazi u Frankfurt gdje pjeva u Državnoj operi nakon čega djeluje kao slobodna umjetnica. Suradivala je s vodećim dirigentima i redateljima svog doba, primjerice Knapertsbuschom, Maazelom, Böhmom i Soltijem, na opernim pozornicama šezdesetak europskih glazbenih središta. U travnju 1969. vraća se u zagrebačku Operu u kojoj ostaje u stalnom angažmanu sve do mirovine u prosincu 1979. Od tada se posvećuje pedagogiji i predaje solo pjevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Nada Puttar-Gold bila je počasna članica Hrvatskog društva glazbenih umjetnika, dobitnica prestižne Nagrade Milka Trnina, a na kraju karijere okrunjena je dvjema Nagradama za životno djelo: Vladimir Nazor i Nagradom hrvatskog glumišta.

Sa zahvalnošću ćemo čuvati uspomenu na nju.

In memoriam

Pijanistica i profesorica na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, **Ksenija Kos** (1938. - 2017.) u rodnom je Zagrebu počela učiti klavir. Diplomirala je u razredu Ladislava Šabana, a potom se usavršavala u Parizu kod čuvene Magde Tagliaferro. Rano je počela koncertirati, naročito u Zagrebu, ali i u svim većim gradovima Jugoslavije. Bila je rado viđen gost na festivalima poput Dubrovačkih ljetnih igara, Glazbene tribine Opatija, Splitskog ljeta, Muzičkog biennala Zagreb, Osorskih glazbenih večeri i Ohridskog leta. Dugi niz godina bavila se i komornom glazbom te snimanjem za Radioteleviziju Zagreb.

Izgradila je opsežan repertoar u kojem su istaknuto mjesto zauzimali skladatelji poput Mozarta, Schumanna, Ravela, Debussyja, francuskih clavecinista, ali i hrvatskih skladatelja. Gostovala je i u mnogim europskim glazbenim centrima (u Francuskoj, Italiji, Njemačkoj, Austriji, Rumunjskoj, Egiptu), a bila je i laureat natjecanja Mladih muzičkih umjetnika u Beogradu.

Iz osobnih je razloga prekinula taj niz uspješnih koncerata i punim se srcem, jednako kao i nastupima, posvetila pedagogiji, koja ju je nadahnjivala i ispunjavala. Svojim studentima prenosila je upravo ono što je i nju uvijek vodilo u životu: razumijevanje glazbe, veliki rad i sveprisutan osjećaj da je umjetnost uvijek moćnija od nas, a mi smo oni koji joj ponizno služimo.

Ksenija Kos bila je dugogodišnja članica Hrvatskog društva glazbenih umjetnika, dobitnica jedne od najprestižnijih umjetničkih nagrada koju dodjeljuje struka unutar našeg Društva, Nagrade Milka Trnina, a svojim je djelovanjem zaslužno dobila i status počasne članice Društva.

U ime Hrvatskog društva glazbenih umjetnika, izražavam joj zahvalnost za sve što je svojim osobnim, kao i pedagoškim radom ugradila u mozaik hrvatske kulture i na taj je način obogatila.

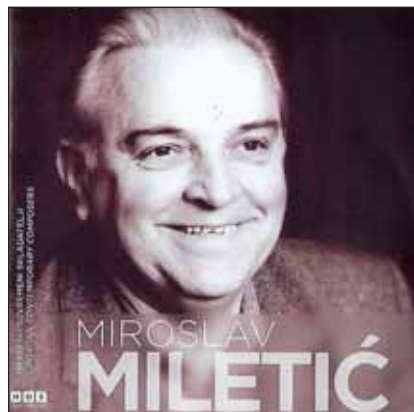
U Zagrebu je 3. siječnja 2018. preminuo ugledni član našeg Društva, violist Miroslav Miletić, u dobi od 93 godine. Profesora ćemo pamtili kao čovjeka s puno talenata, čovjeka s puno energije, komunikativnog i ljubaznog s kolegama, te uvijek nasmijana lica. Nedostajat će nam i onaj pravi gospodin u njemu, uvijek spreman na kompromis i na lijepu riječ, što ga je činilo toliko različitim od ljudi u svojoj okolini.

U profesionalnom smislu bio je neumoran pregalac u različitim domenama glazbe: violist solist, član i osnivač komornih ansambala, član orkestrara, pedagog i nadasve svestrani skladatelj koji je u svoje skladbe prenosio ponešto od svog karaktera i osobnosti: jednostavnost, veselje, vedrinu,

mladenački polet i uvijek poneku novinu. Sve je to bilo prisutno na obljetničkom koncertu koji je Hrvatsko društvo skladatelja upriličilo profesoru Miletiću za njegov 90. rođendan u Muzeju Mimara.

Na tom koncertu bio je izveden presjek jednog dijela njegovog nevjerojatno velikog broja skladbi koje je izabrao on sam, a djelomično su bile ograničene samim prostorom. Nastupili su Zagrebački solisti sa skladbom *Folklorne kasacije* za gudački orkestar, Tonko Ninić i Darko Petrinjak sa Sonatinom za violinu i gitaru, Tihana Herceg, mezzosopran i Lana Bradić, glasovir sa *Tri kajkavske* za srednji glas i klavir, zatim Bruno Phillip, klarinet, uz pratnju Zagrebačkih solista sa skladbom *Glas iz Dubrovnika*, stavak za klarinet i gudače. Na kraju je izveden Koncert za čembalo i gudače. Za čembalom je bila Višnja Mažuran uz Zagrebačke soliste. Mimara je bila ispunjena do zadnjeg mjesta a publika je i na ovom koncertu pokazala veliku simpatiju prema osobi profesora Miletića, jednako tako i prema njegovoj glazbi

Pamtit ćemo ga kao sjajnog čovjeka i isto takvog glazbenika, a njegova djela će živjeti još dugo vremena. Hvala mu na svemu!

51. TRIBINA DARKO LUKIĆ

MLADI U LISINSKOM 2017/2018.

HRVATSKO DRUŠTVO GLAZBENIH UMJETNIKA
KONCERTNA DVORANA VATROSLAVA LISINSKOG

- 30.10.2017.** Fabio Jurić, *violončelo* i Chiara Jurić, *klavir*
- 6.11.2017.** Ivan Krpan i Paula Ropuš, *klavirski duo*
- 20.11.2017.** Marko Zavišić, *klarinet* i Domagoj Guščić, *klavir*
- 4.12.2017.** Marta Schwaiger, *sopran* i Domagoj Guščić, *klavir*
- 15.1.2018.** Hiwote Tadesse, *viola* i Domagoj Guščić, *klavir*
- 29.1.2018.** Sandro Vešligaj, *klavir*
- 5.2.2018.** Nikola Cerovečki, *orgulje*
- 12.2.2018.** Abdul – Aziz Hussein, *klarinet* i Valentina Čanžar, *klavir*
- 26.2.2018.** Iva Ledenko, *oboa* i Domagoj Guščić, *klavir*
- 5.3.2018.** Katarina Kutnar, *violina* i Ivan Galić, *klavir*
- 19.3.2018.** Ana Votoupal, *flauta* i Ivan Batoš, *klavir*
- 16.4.2018.** Koncert nagrađenih na 50. Tribini „Darko Lukić“
- 7.5.2018.** Dodjela nagrada i koncert nagrađenih na 51. Tribini „Darko Lukić“

KONCERTNA DVORANA CONCERT HALL

LISINSKI

PROJEKCIJA DOKU I REALIZACIJE

 HRVATSKO DRUŠTVO GLAZBENIH UMJETNIKA

Natječaj za dodjelu Nagrade za životno djelo "Lovro pl. Matačić"

POZIV ZA PODNOŠENJE PRIJEDLOGA ZA DODJELU NAGRADE "LOVRO pl. MATAČIĆ" ZA 2018. GODINU

Pozivamo sve operne kuće i ustanove u kulturi da se odazovu Pozivu za podnošenje prijedloga na Natječaj za dodjelu nagrade za životno djelo „Lovro pl. Matačić“ 2018. godine.

Natječaj započinje u ponedjeljak, 15. siječnja i traje do petka, 2. veljače 2018. godine. Nagradu za životno djelo „Lovro pl. Matačić“ ustanovilo je Hrvatsko društvo glazbenih umjetnika 1990. godine kao trajni spomen na jednog od najvećih hrvatskih i svjetskih dirigenata. Od tada se dodjeljuje svake druge godine na koncertu Zagrebačke filharmonije pod nazivom „In memoriam Lovro pl. Matačić“ u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog. Između prispjelih prijedloga stručni žiri bira najboljeg kandidata, a njegovu odluku potvrđuje Upravni odbor Društva čime ona postaje konačna. Dobitnikom ove Nagrade može postati glazbeni umjetnik koji se posebno isticao svojim vrhunskim umjetničkim kreacijama, te je svojim djelovanjem ostavio trajan trag u hrvatskoj glazbenoj kulturi. Vaše cijenjene prijedloge s temeljitim obrazloženjem šaljite na adresu našeg Društva u roku navedenom na početku teksta:

Hrvatsko društvo glazbenih umjetnika, Zagreb, Ilica 42/II s naznakom Prijedlog za Nagradu „Lovro pl. Matačić“.

Nagrada će dobitniku biti predana 16. veljače 2018. godine na koncertu Zagrebačke filharmonije.

VAŽNA OBAVIJEST

Molimo sve članove da svaku promjenu adrese ili telefona obvezno jave u tajništvo Društva, jer u protivnom Društvo ne može snositi odgovornost za eventualni izostanak pojedinih obavijesti, odnosno, Glazbenog vjesnika.

FOND SOLIDARNOSTI

Pozivamo sve redovne članove HDGU-a koji još nisu učlanjeni u Fond solidarnosti da to učine što prije kako bi iskazali svoju solidarnost s kolegama kojima je ovakav oblik pomoći u nekim životnim okolnostima itekako potreban, ali da je i sami na osnovu ovog Pravilnika mogu koristiti kada im to u životu bude neophodno.

Molimo sve aktivne članove da što prije podmire svoje dugove prema Društvu i da ubuduće budu redoviti u plaćanju članarine.

**Žiro račun broj:
2360000-1101448748**

Gradski ured za obrazovanje,
kulturu i šport

Kontakt telefoni za informacije i konzultacije su:

01/4847-569 i 091/7202735 radnim danom od 11 do 13 sati.

Šaljite nam e-mail na adresu:
hdgu@hdgu.hr

ili putem kontakt forme

na našoj web stranici www.hdgu.hr

g HRVATSKO DRUŠTVO GLAZBENIH UMJETNIKA
GLAZBENI UMJETNICI ZAGREBU

Hrvatski glazbeni zavod 2018.

8. veljače 2018.
Marijan Đuzel, klavir

24. ožujka 2018.
Petrit Ceku, gitara

26. travnja 2018.
Kajana Pačko, violončelo
Danijel Detoni, klavir

18. listopada 2018.
Diana Haller, mezzosopran
Filip Fak, klavir

8. studenoga 2018.
Ruben Dalibaltayan, klavir
Leonid Sorokow, violina

29. studenoga 2018.
Diana Grubišić Ćiković, harfa
Tamara Coha Mandić, flauta

Cijena pretplatničke ulaznice iznosi 300,00 kn. Popust za učenike, studente, umirovljenike, invalide, članove HDGU-a i HGZ-a iznosi 20 %. Cijena pojedinačne ulaznice iznosi 60,00 kn. Pretplatu možete kupiti svakog radnog dana na blagajni Hrvatskog glazbenog zavoda od 11 do 14 sati i od 19 do 20 sati.

Organizator: Hrvatsko društvo glazbenih umjetnika

